Ileana Săvoiu

Jurnalul Laurei

1981 - 1985

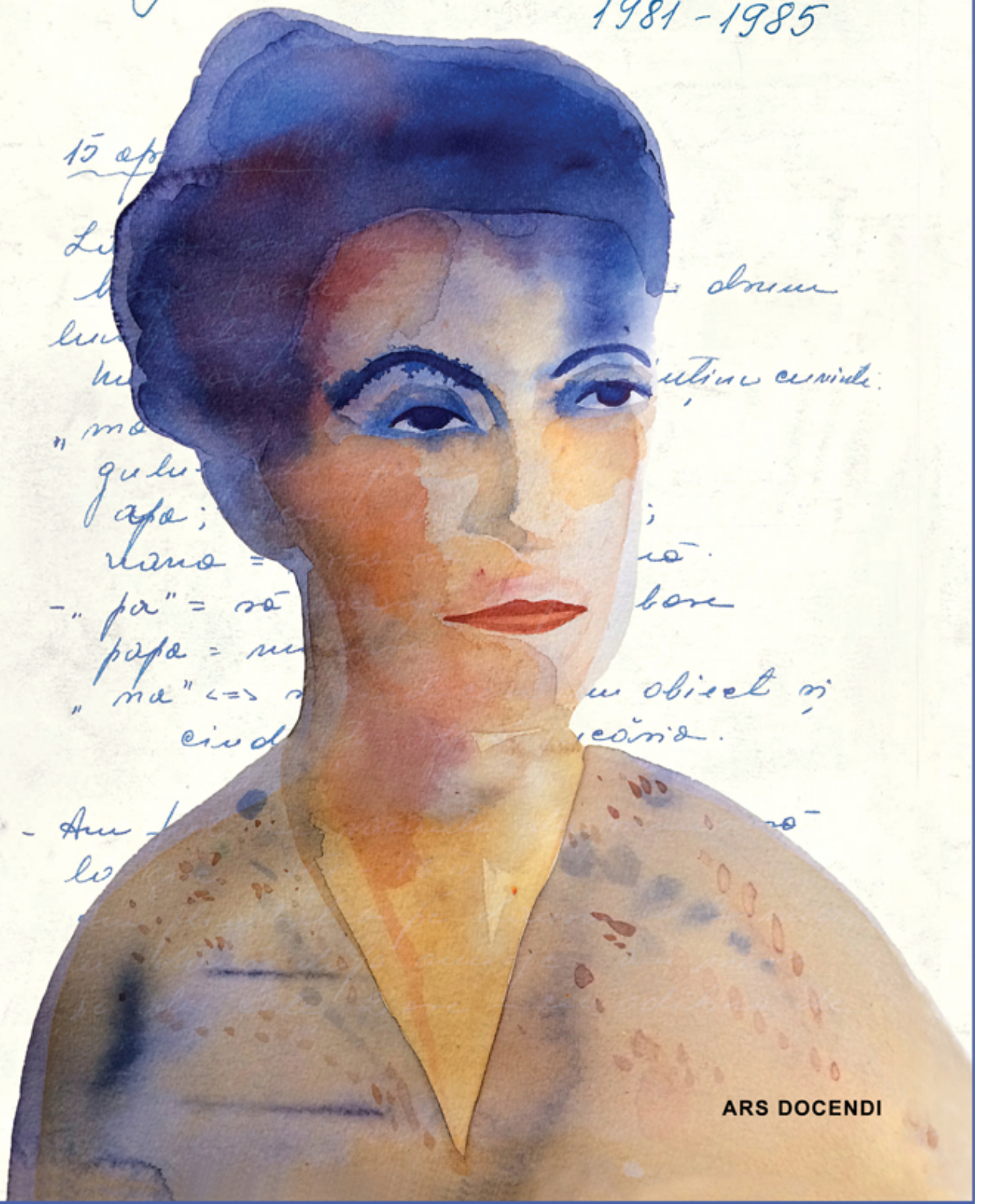

ARS DOCENDI

Jurnalul Laurei

1981 – 1985

ILEANA SĂVOIU

Jurnalul Laurei

1981 – 1985

Ediție îngrijită, cuvânt înainte, cronologie și note de

ADRIAN SĂVOIU

ARS DOCENDI
UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI

Editura ARS DOCENDI – Universitatea din Bucureşti
Editură cu profil academic şi cultural recunoscută de
CONSILIUL NAȚIONAL AL CERCETĂRII ŞTIINȚIFICE

Şos. Panduri 90-92, sector 5, Bucureşti
Tel./Fax: +4 021 410 25 75
www.arsdocendi.ro
office@arsdocendi.ro

Editor: **Ioan Crăciun**
Copertă: **Ioana Nicoară**
DTP: **Cristian Dinu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SĂVOIU, ILEANA
Jurnalul Laurei. 1981-1985
Ileana Săvoiu
Ed. îngrij., cuv. înainte, cronologie
şi note de Adrian Săvoiu
Bucureşti, Ars Docendi, 2018
ISBN 978-606-998-058-3

I. Săvoiu, Adrian (ed. şt.)

821.135.1

Fotografii din Colecția Adrian Săvoiu

© Adrian Săvoiu, 2019
Tipărit la Editura Ars Docendi

Profesoara Ileana Săvoiu: treptele unei vieți

O fotografie sepia din jurul anului 1920, făcută în vremea când era „plecat în cătănie“, înfățișează stând picior peste picior, într-o atitudine degajată, un bărbat. Se numește Iosif Stănescu. În familie toți îi spuneau Vică. Se născuse la 24 iulie 1897 în Câmpulung-Muscel, „orele zece post meridiane“, în casa părinților săi din cartierul Vișoi. După cum scrie în acte, tatăl este Bucur Stănescu, 43 de ani, „de profesiune speculant“ (a se citi „comerciant“), iar mama, Ana, 35 de ani, „de profesiune familistă“.

Înalt, brunet, cu părul creț, Iosif Stănescu a mers din adolescență pe drumul deschis de tatăl său – comerțul, începând prin a fi băiat de prăvălie. Până la însurătoare a ajuns să aibă propria lui prăvălie. A devenit negustor de cherestea care transporta lemn din munții Muscelului la câmpie, în Roșiori de Vede, și de aici aducea la schimb cereale. Iosif a cunoscut-o în această vreme la Câmpulung-Muscel pe Zoe Rotaru, învățătoare, o tânără de care s-a îndrăgostit și a cerut-o repede în căsătorie. În registrul actelor de căsătoriți pe anul 1922 de la Primăria Câmpulung, județul Muscel, este înregistrată cu nr. 42 căsătoria din ziua de 9 februarie, „orele 10 înainte de amiazi“ dintre Iosif Bucur Stănescu, „în vârstă de ani 24, de profesiune comerciant“ și Zoe Simion Rotaru, „majoră, necăsătorită, în vârstă de ani 21“. În aceeași zi tinerii soți primeau un „Buletin de căsătorie“ semnat de ofițerul stării civile „spre a le servi la ceremonia religioasă“.

Prins cu nevoile negoțului, Iosif stătea mai mult la Roșiori de Vede, unde își luase și soția. Aici se va naște pe 1 noiembrie 1925, Ileana Stănescu, a doua lui fată. Bucuria venirii pe lume a unui nou copil a fost urmată însă imediat de o tragedie. Pe 10 noiembrie 1925 Iosif a murit subit, la numai 28 de ani, în urma, zice-se, a unui atac cerebral. Atât Ileana, cât și sora ei mai mare, Maria, născută în 1924, nu și-au putut cunoaște astfel niciodată tatăl. Moartea prematură a lui Iosif Stănescu a rămas o enigmă. S-a spus că, asistând la nașterea mamei, s-ar fi speriat îngrozitor și ar fi suferit un șoc din care nu și-a mai revenit. Lăsând în urma sa două orfane, Iosif va rămâne toată viața pentru fetele lui „marele absent“.

Ileana Stănescu va crește în anii ce vor veni din puțin, ocrotită doar de grija și devotamentul permanent al mamei. Copila, încă de mică, a avut tragere de inimă pentru citit și învățătură, căci diplomele de premiu de la Școala primară mixtă din Câmpulung-Muscel, frumos tipărite și purtând portretul regelui Carol al II-lea, o înregistrează mereu ca premiantă, într-o vreme când în clasele primare se acordau premii numai primilor trei clasați. Școlărița sârguincioasă, lipsită de căldura paternă, aștepta o dată pe an o mare bucurie. Împreună cu sora mai mare Maria, pleca alături de mamă, înainte de Paști, la București ca să li se cumpere de la magazinul „Vulturul de mare cu peștele-n gheare“ pantofiori negri de lac și rochițe, cu care surorile se făleau un an întreg.

Ajunsă elevă la Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel, pe care l-a urmat între 1936 și 1944, adolescenta va excela în special la limba română. N-a existat carte recomandată pentru lectură de profesoara sa Florica Dinculescu pe care Ileana să nu o fi citit. Cine ar răsfoi vreodată volumele parcurse de ea în această perioadă, păstrate în biblioteca familiei, va putea găsi peste tot sublinierile și adnotările liceenei, semn al unei lecturi sistematice și pline de interes. Talentată la literatură, conștiincioasă la celelalte materii, n-a uitat toată viața că a avut-o ca directoare pe mult prea severa profesoară Elena Costescu, spaima elevelor de la Liceul de Fete prinse pe bulevardul din Câmpulung-Muscel fără uniformă ori la vreun film în sala de cinematograf, unde li se interzisese cu desăvârșire să calce.

După ce și-a dat bacalaureatul în anul 1944, în ciuda anilor grei de război când puține fete din provincie se îndreptau către învățământul superior, ambițioasa Ileana Stănescu merge la București și urmează Facultatea de Matematică-Fizică a Universității „C. I. Parhon". Colegă de facultate cu Mircea Malița și Solomon Marcus, va păstra vie în memorie amintirea cursurilor absconse de matematică ale lui Dan Barbilian (Ion Barbu), din care doar asistenții profesorului și cei doi colegi, viitori străluciți matematicieni, înțelegeau câte ceva. „Caietul de cursuri" al Ileanei Stănescu, documentul oficial al fiecărui student, unde sunt înregistrate cursurile și laboratoarele urmate, poartă semnătura din mai 1949 a lui Dan Barbilian în dreptul disciplinei „Matematici elementare", pe care studenta a trecut-o, totuși, cu „foarte bine".

După absolvirea Universității „C. I. Parhon" din București, prin certificatul semnat la 18 iulie 1950 de rectorul Ilie Murgulescu, viitor academician și președinte al Academiei Române, profesoara abia ieșită de pe băncile facultății se întoarce la Câmpulung-Muscel și vreme de trei ani (1950-1953) predă matematica la Școala Profesională Metalurgică Nr. 1 din oraș, unde își face ucenicia pentru strălucita carieră didactică din perioada care va urma. În acest timp, destinul îi scoate în cale un bărbat înalt, cu o figură plină de jovialitate, purtând mereu pălărie elegantă și salutând ceremonios pe oricine întâlnea dintre cunoscuții săi. Căsătorindu-se cu profesorul Benone Săvoiu în 1953, tânăra profesoară de matematică, o fire romantică și plină de sensibilitate, dar în același timp organizată și disciplinată, va căpăta o nouă identitate onomastică, prin care va rămâne înscrisă definitiv în memoria tuturor elevilor săi: profesoara Ileana Săvoiu.

Transferându-se începând cu anul 1953 la Școala Pedagogică de Băieți din Câmpulung-Muscel (fosta Școală Normală „Carol I"), instituție de elită a învățământului românesc, Ileana Săvoiu va deveni un nume din an în an mai cunoscut pentru întreg corpul didactic din Muscel și Argeș. Continuatoare la catedra de matematică a marelui profesor Zlate Bogdanov, plecat în învățământul universitar, Ileana Săvoiu nu a lăsat nimic la voia întâmplării când a fost vorba despre profesie. Serii întregi de absolvenți și-o aduc aminte ca pe o profesoară distinsă, echilibrată, stăpână pe materie, predând cu metodă și talent. Activitatea sa de la catedră a fost, în mod cert, în consonanță cu deviza ei de viață, pe care o mărturisea ori de câte ori avea prilejul: „Fă bine tot ce faci!"

După anul 1960 recunoașterile pentru tânăra profesoară nu au întârziat să apară: devine șefă a comisiei metodice de matematică de la Liceul Pedagogic Câmpulung (fosta Școală Pedagogică de Băieți), în 1965 este aleasă președinte al subfilialei Societății de Matematică din Câmpulung-Muscel, iar în 1971 Ministerul Învățământului îi acordă titlul de „Profesor evidențiat" pentru „rezultate deosebite obținute în activitatea școlară", după cum stă scris pe diploma semnată de ministru. Acest drum ascendent va fi încununat și prin „Medalia Muncii", conferită prin Decretul prezidențial din 28 iunie 1974.

Toate documentele oficiale pe baza cărora i s-au acordat aceste titluri de prestigiu vorbesc despre „temeinica pregătire în specialitate și în domeniul metodic", despre talentul în predarea metodicii aritmeticii pentru viitorii învățători, despre exigența profesională, despre calitățile de profesor metodist. „Era deosebită, avea acea demnitate și probitate profesională care nu se mai cultivă astăzi. Am avut plăcuta surpriză ca la examenele pentru gradele didactice sa fiu întrebat cu cine am făcut metodica predării matematicii. La auzul numelui Ileana Săvoiu, nu am mai fost lăsat să continui. Se pare că doamna profesoară era model național în metodică", mărturisește Ion Grigorescu, unul dintre foștii săi elevi, azi profesor.

Această ștachetă înaltă a activității didactice și metodice, recunoscută în repetate rânduri de forurile competente, a fost dublată de cercetările personale în domeniu, materializate prin articole publicate în reviste de specialitate ("Tribuna școlii argeșene", „Școala Argeșului" ș.a.) sau prin comunicări științifice susținute la diferite colocvii ori sesiuni de comunicări. Ca o completare a acestor valențe, Ileana Săvoiu s-a apropiat, începând cu anii '80, tot mai mult de numismatică, devenind vicepreședinte al Filialei Câmpulung-Muscel a Societății Numismatice Române, unde a prezentat numeroase comunicări.

Urmele concrete ale trecerii ei prin viață pot fi găsite oriunde ai căuta: în cataloage, în registrele cu procese-verbale ale actualului Colegiu Național Pedagogic „Carol I" din Câmpulung-Muscel, în caietele cu însemnări și documentele rămase familiei după dispariția ei fulgerătoare. Pot fi de asemenea identificate în sutele de scrisori pe care le-a expediat sau pe care le-a primit, în exponatele cu obiecte personale care au umplut o vitrină într-o expoziție dedicată marilor profesori câmpulungeni la Muzeul Municipal al orașului, în *Jurnalul Laurei*, în tot ce a rămas scris de mâna ei, exemplar prin logică, ordonarea gândurilor și claritate. Dincolo de toate acestea, există însă o „urmă", fără materialitate, care le întrece pe toate: lumina (mărturisită de toți!) pe care Ileana Săvoiu a lăsat-o în sufletul celor peste 30 de serii de elevi, în sufletul colegilor de cancelarie și a celor care i-au fost în jur.

Adrian Săvoiu

Ileana Săvoiu: repere cronologice

1 noiembrie 1925: se naște la Roșiori de Vede, în casa părinților săi de pe strada Mihai Bravul, copila Ileana Stănescu, a doua fată dintr-o familie de musceleni. Părinții sunt Iosif Stănescu (28 de ani), negustor de cherestea, și Zoe Stănescu (25 de ani), învățătoare, ambii din Câmpulung-Muscel.

5 noiembrie 1925: Ileana este botezată în biserica Sf. Teodor Tiron din Roșiori de Vede.

10 noiembrie 1925: rămâne orfană de tată prin decesul prematur al lui Iosif Stănescu, în urma unei congestii cerebrale.

1932-1936: învață la Școala primară din cartierul Vișoi al Câmpulungului, unde o are învățătoare pe Filofteia Popescu. În toți anii este premiantă.

1936-1944: intră prin concurs de admitere la Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel. Se remarcă în special la disciplina limba română prin lecturile ample și talentul în redactarea compunerilor.

28 iunie 1944: este absolventă a Liceului de Fete din Câmpulung-Muscel. Obține diploma de bacalaureat, fiind „clasificată a XVI-a din 110 candidați reușiți", după cum consemnează pe verso secretarul comisiei.

1945: se înscrie la Facultatea de Matematică și Fizică din cadrul Universității „C. I. Parhon" din București. Dintre profesorii celebri, îl are la cursul de „Matematici elementare" pe matematicianul-poet Dan Barbilian (Ion Barbu), a cărui semnătură a rămas înscrisă în „Caietul de cursuri" al studentei. Printre colegii ei de an se numără Mircea Malița, viitor mare matematician, ministru al învățământului și academician, precum și Solomon Marcus, de asemenea strălucit matematician și membru al Academiei Române.

18 iulie 1950: obține certificatul de absolvire al Facultății de Matematică și Fizică din cadrul Universității „C. I. Parhon" din București

15 septembrie 1950: debutează în învățământ ca profesoară titulară de matematică la Școala Profesională Metalurgică Nr. 1 din Câmpulung-Muscel.

15 iunie 1953: se căsătorește cu Benone Săvoiu, profesor de limba română.

15 octombrie 1953: se transferă la Școala Pedagogică de Băieți din Câmpulung-Muscel (care se va numi ulterior Liceul Pedagogic), unde va fi profesoară de matematică până la încheierea activității didactice.

31 octombrie 1954: la Câmpulung-Muscel se naște Adrian Săvoiu, unicul său fiu.

1955-1960: în fiecare vară este solicitată de inspectoratul școlar să susțină la Pitești cursuri pregătitoare de matematică pentru învățătorii care se prezintă la examenul de definitivat. În anii următori cursurile se organizează la Câmpulung-Muscel și face parte din colectivul de profesori care se ocupă cu pregătirea învățătorilor pentru definitivat.

1 decembrie 1956: este declarată, conform diplomei conferite, „diplomat-universitar în specialitatea Fizico-Matematici".

1965: devine președinte al Subfilialei Câmpulung-Muscel în cadrul Societății de Științe Matematice din România.

1965: se mută în noua locuință din Câmpulung-Muscel, str. Parcul Mirea, nr. 11, unde va locui până la sfârșitul vieții.

1967: participă la activitățile prilejuite de sărbătorirea centenarului Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel (1867-1967), în prezent Colegiul Național Pedagogic „Carol I".

1967: este menționată și apare în mai multe fotografii din *Monografia Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel (1867-1967)*, redactată de profesorii Nicolae Nicolaescu, Alexandru Bunescu și Gheorghe Pârnuță cu ocazia sărbătoririi centenarului școlii.

1968: începe să predea cursuri de matematică învățătorilor care se pregătesc pentru susținerea examenului de gradul II în învățământ. Începând de acum devine profesor examinator la colocviul învățătorilor pentru gradul II.

21 septembrie 1970: într-o caracterizare pe care i-o face profesorul Ilie Stănculescu, directorul Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel, acesta menționează că „profesoara Ileana Săvoiu se bucură de un prestigiu deosebit în cadrul colectivului didactic, prin atitudinea morală ireproșabilă, seriozitate și rezultatele deosebite obținute în activitate".

iunie 1971: Ministerul Educației și Învățământului îi acordă titlul de „Profesor evidențiat" pentru „rezultate deosebite obținute în activitatea școlară". Diploma care consfințește titlul este semnată de Mircea Malița, ministrul învățământului.

9 noiembrie 1971: într-o scrisoare de mulțumire din partea Inspectoratului Județean Argeș și a Casei Corpului Didactic din Pitești, sosită pe adresa Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel, i se transmit „calde mulțumiri pentru interesul manifestat, pentru munca plină de răspundere și de calitate desfășurată în cadrul cursului de perfecționare a învățătorilor și educatoarelor în perioada 25 august – 10 septembrie 1971".

19 septembrie 1973: se stinge din viață în urma unei leucemii galopante soțul, profesorul Benone Săvoiu.

28 iunie 1974: i se conferă prin Decretul prezidențial nr. 106 „Medalia Muncii".

1975: organizează cu elevii Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel o excursie pe traseul: Câmpulung-Muscel – Brașov – Bacău – Iași – Botoșani – Suceava – mănăstirea Putna – mănăstirea Sucevița – mănăstirea Moldovița – Câmpulung-Moldovenesc – mănăstirea Voroneț – mănăstirea Humor – mănăstirea Neamț – mănăstirea Agapia – mănăstirea Văratec – mănăstirea Bistrița – Piatra Neamț – Cheile Bicazului – Lacul Roșu – Tușnad – Brașov – Câmpulung-Muscel. Într-un caiet notează obiectivele importante și le prezintă elevilor.

1976: organizează cu elevii Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel o nouă excursie pe traseul: Câmpulung-Muscel – Brașov – Făgăraș – Sibiu – Alba-Iulia – Orăștie – Deva – Arad – Timișoara – Băile Herculane – Orșova – Porțile de Fier – Turnu Severin – Craiova – Pitești – Câmpulung-Muscel. Redactează un alt caiet cu obiectivele excursiei, pe care le prezintă elevilor.

1977: publică în volumul *Școala Argeșului (culegere de materiale metodice și de cercetare științifică)* articolul *Numerele și număratul în limitele 1-10 în grădinița de copii.* Tot în acest volum, în colaborare cu profesorul Iosif Mărcușanu, îi apare și un alt articol: *Folosirea unor noțiuni logico-matematice în activitățile cu preșcolarii.*

9-10 iunie 1979: la sesiunea de comunicări științifice „Matematica în învățământul general", desfășurată sub egida Societății de Științe Matematice – filiala Argeș, susține două comunicări: *Valorificarea pregătirii matematice din învățământul preșcolar* și *Noțiuni de logică matematică în clasa I.*

15 septembrie 1979: se naște la București nepoata ei Laura Ana-Maria Săvoiu, care în copilărie va sta o vreme împreună cu ea la Câmpulung-Muscel.

15 aprilie 1981: începe redactarea la *Jurnalul Laurei,* cuprinzând însemnări zilnice despre nepoata sa.

29 aprilie 1981: se naște la București a doua ei nepoată, Irina Magdalena Lavinia Săvoiu.

13 noiembrie 1981: este sărbătorită printr-o întâlnire festivă de profesorii Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel, cu ocazia încetării activității în învățământ.

1984-1986: începe să redacteze un soi de jurnal intim, unde consemnează gânduri, trăiri, evenimente din familie, întâmplări, neliniști, suferințe etc. Sunt prezente referiri constante la fiul Adrian. Însemnările, cuprinse în trei caiete, vor continua până în ultimele zile ale vieții.

29 ianuarie 1985: scrie ultima filă din *Jurnalul Laurei*.

1986-1989: continuă pe un al doilea caiet jurnalul început în 1984. Referirile la Adrian, mai ales la emisiunile lui pe care le ascultă la Radio România, sunt foarte dese. Caietul-jurnal nr. 2 se încheie cu consemnări din ziua de 25 decembrie 1989: execuția cuplului Ceaușescu.

15 iunie 1986: se înființează Secția Câmpulung-Muscel a Societății Numismatice Române, în cadrul căreia devine membru consilier, apoi vicepreședinte. Cu acest prilej susține comunicarea „Medalia *Centenarul Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel. 1867-1967*". Va redacta de acum înainte toate procesele-verbale ale întâlnirilor din cadrul filialei.

26 noiembrie 1986: începe un caiet unde consemnează aspecte legate de numismatică, o pasiune a acestor ani.

16 iunie 1987: în cadrul Secției Câmpulung-Muscel a Societății Numismatice Române susține comunicarea *Medalia jubiliară a Academiei Mihăilene și a Universității Iași.*

20 iunie 1988: la Secția Câmpulung-Muscel a Societății Numismatice Române susține comunicarea *Tricentenarul unei școli: Școala Nr. 1 din Câmpulung-Muscel*.

1990-1994: continuă, pe un al treilea caiet, jurnalul intim început în anul 1984.

1992: este menționată ca unul dintre profesorii reprezentativi ai școlii în monografia *Școala Normală „Carol I" (1867-1992)* de Gheorghe Pârnuță, Ion Popescu-Argeșel și Mărgărit Niculescu, tipărită la 125 de ani de la înființarea școlii.

15 noiembrie 1994: participă împreună cu fostele colege de clasă ale Promoției 1944 la sărbătorirea a 50 de ani de la absolvirea Liceului de Fete Câmpulung-Muscel.

17 decembrie 1994: ultima redactare din jurnalul intim, caietul nr. 3, în forma unei maxime: „Avea înălțimea și greutatea postului pe care îl ocupa."

31 decembrie 1994: se stinge din viață în noaptea de Anul Nou, la Spitalul Fundeni din București, în timpul unei operații de urgență cu diagnosticul „disecție de aortă". Într-o însemnare dintr-un caiet lăsase scris acest catren: „Pământ avar, / E-așa puțin din tine-n noi / Și-așa de iute ne ceri puținul înapoi, / Pământ avar!"

3 ianuarie 1995: este înmormântată la cimitirul Schei din Câmpulung-Muscel.

2017: i se menționează activitatea și apare în mai multe fotografii din albumul-monografie *Colegiul Național Pedagogic „Carol I" Câmpulung-Muscel. 150 de ani de existență,* realizat de Adrian Săvoiu și George Radu.

A. S.

Notă asupra ediției

Redactarea unui jurnal despre evoluția unei fetițe în vârstă de numai doi ani, poate fi considerată, cu siguranță, ceva puțin obișnuit. De aceea tipărirea *Jurnalului Laurei (1981-1985),* scris de profesoara Ileana Săvoiu despre nepoata ei Laura Ana-Maria Săvoiu, este o premieră în domeniu. Consemnat cu cerneală albastră pe un caiet dictando de 100 de file, legat cu arc metalic, conținutul *Jurnalului* a fost cunoscut până acum în manuscris doar de patru-cinci apropiați ai autoarei. Până la publicare, a rămas alături de alte însemnări într-o noptieră din camera sa timp de peste trei decenii.

Jurnalul Laurei este, pe de o parte, o mărturie a iubirii și devotamentului pe care Ileana Săvoiu le-a manifestat pentru nepoata ei, care a crescut o vreme alături de ea la Câmpulung-Muscel. Pe de altă parte, *Jurnalul* este o oglindă a minții disciplinate a profesoarei care întreaga sa viață a predat o disciplină foarte riguroasă: matematica. Aceste două coordonate, căldura sufletească și preocuparea ca încă din primii ani de viață să-i formeze nepoatei norme și deprinderi corecte, se îmbină în paginile scrise la final de zi, după ce Laura mergea la culcare.

Prin notațiile sale, Ileana Săvoiu urmărește metodic cum se dezvoltă și, mai ales, cum începe să vorbească un copil după vârsta de doi ani. Experiența profesoarei metodiste, care a pregătit la Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel (astăzi Colegiul Național Pedagogic „Carol I") serii întregi de învățători, învățătoare și educatoare, poate fi văzută mai ales când organizează acasă cu nepoata sa activități matematice specifice vârstei copilului de grădiniță, pe care le consemnează în *Jurnal* cu titlul „Experiment".

După ce Laura a împlinit doi ani și jumătate, Ileana Săvoiu a început să-i diversifice activitățile, învățând-o cuvinte în limba franceză și poezii. I-a dat, de asemenea, primele noțiuni în jocul de șah. Progresele la limba franceză sunt consemnate metodic și ajung să domine partea a doua a însemnărilor din *Jurnal.* Treptat, după 1982, în paginile redactate cu atâta îngrijire începe să apară, alături de Laura, și Irina, sora mai mică a acesteia. Observațiile se vor concentra de acum încolo asupra amândurora, marcând diferențele dintre ele date de vârstă, dar și de personalitatea fiecăreia.

Jurnalul Laurei poate naște câteva întrebări: câţi dintre noi ar putea spune că au acces cu adevărat la memoria familiei? Ce copil ajuns adult are un membru al familiei care a notat cu o rigurozitate impecabilă detalii despre copilăria lui, încă din primii ani de viață? Se pare că atât Laura, cât și Irina, se află printre câştigători.

Pentru o mai bună înțelegere a contextului și a persoanelor menționate în *Jurnalul Laurei,* textul a fost adnotat în josul paginii, cu cifre arabe, începând de la 1. Forma particulară a cuvintelor din vocabularul Laurei a fost redată prin caractere italice.

A. S.

Jurnalul Laurei

ANUL 1981

15 aprilie 1981

Laura are 1 an şi 7 luni[1]. Merge foarte bine, ține la drum lung de 1 oră. Nu vorbeşte; spune prea puține cuvinte:

mama
tata
opa = sus
gulu-gulu = porumbelul
apa = apă
acu = acum
ham-ham = câinele
nana = vrea să doarmă
pa = să meargă la plimbare
papa = mâncare
na = şi când cere un obiect, şi când îți oferă jucăria.

Am fost în vacanța de primăvară la Bucureşti: 11.04 - 16.04. Am plimbat-o pe Laura în Cişmigiu în două după-amieze; am mers pe alei câte două ore, cu odihnă de maxim 15 minute. A privit câinii-lup, de toate mărimile şi vârstele, şi toți câinii purtați în lesă de stăpânii lor. Fiecare era „ham".

În tren am călătorit mizerabil[2]. Din limbajul unui lucrător la C.F.R: „plimbări cu dricul", „frecții cu smoală".

7 august 1981

Laura e la Câmpulung de la 20 iulie – Sf. Ilie. Îi prieşte grozav de bine aici. În primele două seri, la culcare a plâns după mama şi tata şi „Oa-oa", dar cu povestea am reuşit ca plânsul să nu devină de nepotolit.

Are ore fixe de sculare, mâncare, dormit:

– 8-9: scularea;
– până la 10 toaleta de dimineață şi micul dejun;
– până la 13 joaca în curte, singură sau cu vecinii Idoraşi;
– 13-13$^{30:}$ dejunul şi imediat culcarea;
– 17-17$^{30:}$ sculatul;
– 16-21: plimbatul sau joaca în curte.

[1] Laura Ana-Maria Săvoiu, nepoata autoarei, născută pe 15 septembrie 1979 la Bucureşti. Astăzi este medic specialist ortodont la clinica „Liren" din Capitală.
[2] La întoarcerea de la Bucureşti.

Am fost până acum de trei ori la Puia[3] numai pe jos. Ține la drum şi nu pretinde să o iei în brațe. Este foarte sociabilă, dacă ştii să te apropii de ea. Îi plac foarte mult animalele:

porcul – *pocu*
cățelul – *cuțu*
ariciul – *aftu*
pisica – *mau*
găina – *guda-guda*
păpuşa – *pupa*
rața – *mac.*

Ieri 6 august am fost din nou la Puia – pe jos, bineînțeles. Am adus în casă 4 pisoi mici, care abia aveau ochi. S-a jucat cu ei, le-a făcut *na-na*, i-a luat în mână şi i-a strâns puțin de gât şi de codiță. A mai învățat să spună:

Dana[4] – *Gana*
Lulu[5] – *Lulu*
alo – *alo* (pentru telefon)
cuşca – *cuca*
calul – *cala.*

Duminică 9 august 1981

Am plecat la ora 10^{30} spre Rucăr. În piață am cumpărat pepene. Octavian[6] n-a găsit pe cine căuta şi la întoarcere am luat-o spre Dâmbovicioara. Drumul – plin de maşini, iar peisajul – o splendoare. Apa Dâmbovicioarei, limpede şi cristalină, făcea spume peste fiecare bolovan pe care îl întâlnea.

Laura suportă foarte bine drumul cu maşina. E cuminte, priveşte şi sesizează orice animal sau maşină cu care se întâlneşte. Fiecare vacă de pe drum sau de pe vreo coastă a fost reperată cu apelativul „bou", iar la observația că este „vacă", ea a completat: „Lapte".

---

[3] Maria Stănescu, prin căsătorie Darie (1924-2014), sora mai mare a Ilenei Săvoiu. A terminat în 1943 renumitul liceu „Pia Brătianu" din București, care pregătea educatoare. Directoare a Casei de Copii Preşcolari din Câmpulung-Muscel. Cei din familie și apropiații îi spuneau Puia.

[4] Daniela Darie, prin căsătorie Popescu (1956-1989), fiica Mariei (Puia) şi a lui Ion Darie. Inginer chimist, s-a stins prematur din viață. A avut doi copii: Alexandru (n. 1982) și Ionela (n. 1983). Alexandru, inginer, locuieşte astăzi la București. Ionela (Oana), farmacistă, astăzi Justine Poplin, și-a luat cetățenie franceză și trăieşte la Paris.

[5] Aurel Popescu (1951-2012), inginer, soțul Danielei.

[6] Octavian Isbăşescu (1919-2010), vărul lui Benone Săvoiu, soțul Ilenei. Absolvent al Liceului Militar din Craiova. Împreună cu clasa lui, a fost invitat să ia masa cu Regele Mihai. A fost ofițer în Armata Regală și a luptat pe frontul din Rusia în al Doilea Război Mondial ca ofițer de artilerie. După instaurarea regimului comunist a fost epurat din armată. A urmat apoi studii de Drept la București. Ulterior a devenit inginer geodez. A fost toată viața un autodidact. S-a remarcat prin cultura lui impresionantă.

La ora 13 eram acasă, iar la 13^{30} dormea. Până la 17^{30} nici nu s-a mişcat din poziția în care adormise. Aerul foarte ozonat, apa rece în care şi-a muiat mâinile până erau de gheață, legănatul maşinii şi căldura excesivă probabil că au doborât-o.

Când s-a sculat şi-a adus aminte de câinele pekinez care era în brațele unei doamne şi făcea „puiu" cu limba scoasă. Când vrea să doarmă [spune]: „Puiu".

Laura are14 kg şi 91 cm înălțime. S-a înălțat cu 12 cm de la 1 ianuarie 1981.

mingea = *maca*

leul = *oiu*

Acum spune o poezie: *Citi ca – citi ca.*

13 septembrie 1981

În ziua de 12 septembrie am fost cu Laura la şcoală[7]. Nu s-a speriat de mulțimea de figuri noi care au întâmpinat-o cu zeci de ochi iscoditori. A răspuns cu multă naturalețe la întrebări:

– Cum te cheamă?
– *Oala Boiu* = Laura Săvoiu
– Câți ani ai?
– *Duo* = doi
– Cum îl cheamă pe tata?
– *Adi*.
– Şi mai cum?
– *Boiu* = Săvoiu.

Am făcut cu ea o lecție de matematică de la grupa mică: „Mare – mic". Ştie să recunoască păpuşa mare şi pe cea mică. Le arată la cerere.

„Care e păpuşa mare/mică?"

Ştie să spună:

Pupa maie = păpuşa mare
Pupa mic = păpuşa mică
tanti Puia = *ta'ti Puia*
unchiul Ion[8] = *I, I, I*
scaunul mic = *banga*
nenea Gheorghe = *nenea Gog*
creionul = *cuiul*
foarfeca = *canț-canț*
cana (de apă) = *cana.*

[7] Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel (astăzi Colegiul Național Pedagogic „Carol I"), unde Ileana Săvoiu a fost profesoară de matematică între anii 1953 și 1981.

[8] Ion Darie (1913-1991), soțul Mariei Darie. A făcut studii superioare la Universitatea Politehnică din București. A luptat pe front în al Doilea Război Mondial, fiind rănit în Crimeea. După război a fost profesor de lucru manual la Câmpulung-Muscel.

A început să rupă bine cuvintele şi ne înțelegem perfect la limbaj. Cunoaşte toate animalele din cartea „Prima mea carte de zoologie“ şi le numeşte:

morsa = *mosa*
balena = *bala*
calul = *calu*
hipopotamul = *pata*
papagalul Cakadu = *cadu*
maimuța = *muța*
rața = *ața*
găina = *guda*
gâsca = *gâca*
ursul = *usu*
leul = *oiu*
ariciul = *aciu*
şarpele = *ape*
lingura = *uga*
cordonul = *codon*
linie = *ieie.*

Am sărbătorit-o pentru cei „duo“ ani pe care i-a împlinit. I-am făcut o turtă (pandişpan) cu o sticlă de vin, iar în mână avea o strachină cu fasole (ca să stea în picioare pe scaun). Faptul s-a sărvârşit la Tata Mitică[9], pentru că erau veniți Sanda[10] şi Mircea[11].

pisica = *mnau*
guma = *buga*

A plâns că nu a luat-o pe „mnau“ acasă.

nisip = *pisis*
cântar = *tatao*
scrie = *cie*
doctor = *dotor*
noroi = *nonoi*
te rog, mama = *gu du, mama*
perdeaua = *badaua*
Vivi[12] = *Bibi*

---

[9] Dumitru Bogdan (1906-1988), inspector financiar la Câmpulung-Muscel. În anul 1937 s-a căsătorit cu Zoe Stănescu, rămasă văduvă în 1925 prin moartea neașteptată a soțului Iosif Stănescu. A devenit astfel tatăl vitreg al surorilor Maria și Ileana Stănescu. S-a remarcat prin atașamentul pentru fetele din prima căsătorie a soției Zoe. După pensionare a fost un priceput agricultor pe terenul din grădina casei situat în cartierul Vișoi al Câmpulungului. Cei din familie i-au spus Tata Mitică.

[10] Ruxandra Bogdan (n. 1943), prin căsătorie Niculescu, inginer. Este fiica soților Dumitru și Zoe Bogdan.

[11] Mircea Niculescu (n. 1941), soțul Sandei, inginer.

[12] Viviana Elena Niculescu, profesoară de limba franceză. Soția lui Traian (Doli), fratele lui Mircea Niculescu.

24 septembrie 1981

Am făcut azi – joi 24.09 – prima activitate matematică cu subiectul „mare-mic“:

- recunoaşte şi denumeşte obiectele din mediul înconjurător (lingura = *uga*; cana= *cana;* măturа = *mă-ti;* cuțit = *cuțit*; căldare = *ca-di-a*);
- din două obiecte de acelaşi fel (căni, linguri) deosebeşte şi ştie să arate obiectul de dimensiunea mare sau mică.

Experimentul 1

S-au prezentat linguri de dimensiuni diferite (polonic, lingură mare, două linguriţe mici): din cele trei dimensiuni, recunoaşte lingura mare (polonicul) şi lingura mică (linguriţa).

Se prezintă linguri de două dimensiuni (lingură mare şi linguriţă); ştie să arate lingura mare şi lingura mică.

Acum se prezintă polonicul şi lingura mare; iarăşi ştie să recunoască cele două dimensiuni.

Se prezintă căni de trei dimensiuni şi iarăşi se repetă experimentul; dintre toate cele trei dimensiuni, alege cana mare, apoi pe cea mică sau invers, la indicaţie.

Se prezintă numai două dimensiuni şi i se cere să arate pe cea mare (mică). În toate cazurile lucrează fără greşeală.

Obs.: Obiectul care era mare într-o situaţie devine mic în altă situaţie, dar le indică corect.

Deci prima lecţie de la grupa mică (3 ani) s-a desfăşurat perfect la 2 ani. Timpul de lucru a fost numai de 5 minute.

Stă corect pe scăunel, la masa mică (rotundă) ca un copil care frecventează cursurile. Bravo, Laura!

2 octombrie 1981

Ne-am întors de la Puia. La pod Mioara lui tanti Marioara ne-a întâmpinat. A luat-o pe Laura în braţe pe scări şi ne-am dus să vedem raţele într-o cuşcă.

S-a bucurat, le-a luat în braţe (imaginar) le-a făcut „puiu-puiu“. A venit nenea Bădiţă[13] şi fără niciun îndemn sau sugestie a spus:

tataia – pentru prima dată
mamaia – pentru tanti Marioara.
batista = *batita*
noroi = *nonoi*
Alina = *A-li-na*
Sanda = *Ada*
creioane = *cuie*

[13] Mioara, tanti Marioara, nenea Bădiţă – rude ale Ilenei Săvoiu.

5 octombrie 1981

Este o zi splendidă de octombrie, 20° la umbră.

Am plecat prin oraş pe la magazine. La sindicat, unde am plătit cotizația C.A.R. pe trei luni – 120 de lei – am întâlnit-o pe doamna Vintilă Cecilia[14]. Laura a fost foarte prietenoasă. Vorbeşte cu toată lumea, spune cum o cheamă, îi place să fie în centrul atenției. A primit în dar un „pui ascuțitoare". Până nu am aprobat şi eu primirea lui nu s-a încumetat să-l primească.

castana = *tatana*
țânțarul = *tataru*
telefonul = *potonu*

Miercuri 7 octombrie 1981

Aceeaşi zi splendidă de vară deşi suntem în 7 octombrie.

Au venit Sanda cu Viviana şi bărbații lor. Am plecat cu Laura să le facem o vizită. În fața atâtor figur noi – totuşi cunoscute – a dat un adevărat spectacol.

S-a jucat cu câinele Jak, lăsat liber din lanț. S-a jucat cu pisica, pe care o accepta cu ghearele înfipte în pantaloni până la piele, dar nu-i da drumul. A cântat, a vorbit pe limba ei, a dansat (invitându-ne) de eram obosiți cei mari privind-o.

Numără până la cinci: *un, duo, patru, uci.*

Prima dată spune două cuvinte: cade fata = *gade pata*

Luni 12 octombrie 1981

Plouă şi bate vântul; zi veritabilă de toamnă. Dar la ora 10 soarele este din nou pe cer şi străluceşte cu toată puterea ca să domine vântul. Din casă, privind pe fereastră, spectacolul este plăcut. Amândouă suntem în convalescență după amigdalită.

Veverițele au început să-şi facă proviziile de iarnă din nucul care nu a fost scuturat în toamna aceasta. Una roşie ca focul, alta gri-cenuşiu precum coaja nucului lucrau de zor să ascundă nucile. Cu gesturi repezite, cu urechile ciulite, cu cozile în vânt mai mari decât ele, adunau de zor.

Laura le-a văzut din casă, pe fereastră; dar nu s-a manifestat aşa cum ar fi făcut-o în curte.

Am făcut astăzi a doua lecție de matematică organizată.

Experimentul 2

Tema: cunoaşterea dimensiunii; a culorii; a dimensiunii şi a culorii; separarea unui obiect dintr-o mulțime de mai multe obiecte de acelaşi fel.

[14] Profesoară de științele naturii la Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel. Colegă de cancelarie cu Ileana Săvoiu.

Scopul: să recunoască dimensiunea mare-mic; culoarea: roşu-alb; să separe un obiect dintr-o mulțime cu multe obiecte; să ştie unde este un obiect şi unde sunt multe.

Material: căsuțe din plastic, de culoare alb şi roşu.

a. recunoaşterea obiectelor (căsuțe)

b. recunoaşterea dimensiunii (mare-mic)

Pune mâna pe o căsuță mare/pe o căsuță mică. (A executat perfect.)

c. recunoaşterea culorii

Pune mâna pe o căsuță albă (roşie). (A executat perfect.)

d. cunoaşterea culorii şi dimensiunii

Arată căsuța mare şi roşie, mică şi albă, mare şi albă, mică şi roşie (perfect, fără nicio ezitare).

e. Folosirea termenului „multe" şi separarea unui obiect din mulțime.

– Câte căsuțe sunt? (multe)
– Pune deoparte o căsuță! (Execută perfect.)
– Arată unde sunt multe căsuțe/o căsuță! (Execută perfect.)

Totul a durat 7 minute.

A lucrat cu multe interes: ştie să se concetreze, se bucură grozav la aprecierile de „bravo" şi la aplauze. Din nou „Foarte bine, Laura" şi nota zece!

Tot azi a fost recenzată la grădiniță.

Marți 13 octombrie 1981

Plouă, ploaie rece de toamnă. Am luat de la alimentara – pentru prima dată de când e Laura la mine – 1 l de lapte. Trebuia să vină *Lala* cu *Guga*[15], dar din cauza ploii au renunțat.

cățelul Grivei = *Bibei*

Miercuri 28 octombrie 1981

Laura face progrese, dar nu în greutate. S-a mai înălțat, dar am impresia că a mai slăbit. Are 14 kg. Nu mănâncă pâine; dacă [mănâncă] o felie la o masă. A fost răcită – nas-gât – a tuşit, dar acum este bine.

Spune o poezie; bineînțeles, numai un cuvânt din fiecare vers:

„O fetiță cu rochiță" = *titiță – chiță*

„A plecat la grădiniță" = *didiță*

„Să se facă doctoriță" = *dotoru.*

Am văzut un film, cu un tânăr cu mustăți şi plete. De câte ori apărea, i se lumina fața şi spunea: *tata-tata.* Îl doreşte şi vrea să o țină în brațe.

[15] Laurenția şi Gheorghe Iancu, bunicii Laurei pe linie maternă.

Încerc să o învăț:

– Cum îl cheamă pe tata? – *Adi*
– Cum o cheamă pe mama? – *Minița*
– Ce meserie are mama? – *Dotoru*
– Ce meserie are tata? – *Profesoru*
– Unde e tata? – *Școală.*

Când e atentă răspunde corect la întrebări. Când nu, toate sunt spuse anapoda. Dintre toate cuvintele pe care le foloseşte, 90% sunt substantive, foarte puține verbe şi nu leagă cuvintele între ele:

beau apă = *apă guă*
hai = *hai*
jos = *gios* (ca să mă dau jos din pat).

1 noiembrie 1981

Din vocabularul Laurei:

buton
g'ie = zgârie
banca
Moanța = Laura
peie = perie (a peria)
cleştele
tot gunoiu'
butu – bățul
mama
uite-o
hopa
nu e fata
gaz
mama (la fiecare pas repetat)
chie = scrie
cuiu = creionul

Am notat cuvintele spuse în 1/2 ore. Nu predomină verbele, cuvintele care indică o acțiune, aşa cum scrie la pedagogie. Poate mai târziu, la 3 ani, când vorbirea este formată şi corectă.

Duminică 15 noiembrie 1981

Au venit Adriana cu Adrian şi Irina[16] s-o vadă pe Laura. S-a manifestat specific pentru fiecare: pe Irina a sărutat-o, iar pe Adriana o sufoca cu prezența ei. Cu ea a dormit, cu ea a mâncat, totul era *mama Minița*. Pentru Adrian sentimentele

[16] Irina Magdalena Lavinia Săvoiu, sora mai mică a Laurei, născută pe 29 aprilie 1981 la Bucureşti. Astăzi este medic de familie în Capitală.

s-au manifestat prin îmbujorarea obrajilor, sărutări, intrări şi ieşiri printre picioarele lui. Îl ținea de pantaloni.

Interesant momentul când a dat foc la frunze [în curte] şi prin fumul dens nu l-a mai văzut. A avut sentimentul că l-a luat fumul şi îl căuta, ținându-l de pantaloni. Cele două zile a fost cu sufletul şi prezența fizică lângă ei.

Adriana a venit încărcată cu de toate: lapte – 5 l fiert, 6 l nefiert, 10 iaurturi, brânză dulce, pui – 6 bucăți, cafea, zahăr + ulei, pâine, lămâi.

Am avut un gol în suflet că au plecat şi pentru prima dată nu am avut ce să le dau[17].

Joi 19 noiembrie 1981

Am plecat cu Laura în oraş pe la ora 10. Am plătit telefonul – 105 lei, am trecut pe la croitoreasă, am fost la şcoală[18]. Este foarte sociabilă, râde la toată lumea şi prin acest râs din toată inima îi cucereşte pe toți.

Vorbeşte acum ca orice copil la vârsta ei – 2 ani şi 2 luni. Spune câte trei şi chiar patru cuvinte legate între ele. Predomină tot substantivele în limbajul ei:

Nu bdeau cuciula ooaie! = Nu vreau căciula de oaie![19]
cuțu casa lui = cotețul câinelui
nunuța = săniuța

Vineri 20 noiembrie 1981

Suntem invitate de dna prof. Gâdiuță[20] la şcoală, la o oră de dirigenție cu tema „Rememorarea traseului excursiei făcute“ în locuri cu puternice rezonanțe istorice: Târgovişte, Doftana, Sinaia, Câmpina. Vremea este excepțională şi pentru acest motiv în plus nu am putut refuza invitația. I-am cumpărat Laurei cizmulițe roşii de cauciuc. Parcă este motanul încălțat şi e foarte mândră de ele.

La şcoală a fost vedeta cancelariei. Prietenoasă cu toată lumea, vorbeşte, ia de mână pe doamnele profesoare etc. A stat cuminte cele 50 de minute cât a durat ora.

---

[17] Penuria alimentară devenise foarte severă în România. La Câmpulung şi în alte zone ale țării alimentele de bază precum pâinea, carnea, uleiul, zahărul, ouăle etc. fuseseră raționalizate. Nu puteau fi obținute decât în cantități reduse şi numai pe bază de cartelă. Cozile la care se stătea pentru achiziționarea acestor produse necesare traiului de zi cu zi erau uriaşe. Celelalte alimente aproape dispăruseră din comerț.

[18] Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel, unde Ileana Săvoiu abia îşi încheiase activitatea în iunie 1981, după o carieră didactică de 31 de ani.

[19] Dintre toate obiectele de îmbrăcăminte, unul singur nu îl suporta ca să se îmbrace cu el: o căciulă din blană de oaie, care se încheia strâns sub bărbie.

[20] Niculina Gâdiuță, profesoară de pedagogie la Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel, colegă de cancelarie și bună prietenă cu Ileana Săvoiu. Împreună au organizat multe excursii cu elevii.

În partea a doua s-au servit gustări alese. Laura a mâncat cu multă poftă. Ne-a adus cu maşina acasă doamna Gâdiuță.

Din vocabularul Laurei:

apuma = acuma
buga-buga = fuga-fuga
cacare = călare
cacane = cocoane (trece trenul cu vagoane)

Spune şi câte trei cuvinte deodată, dar predomină substantivele.

Luni 30 noiembrie 1981

Prima zăpadă. Ieri am fost la Puia cu cizmele albe cele noi. A intrat apa în ele parcă ar fi fost de muşama.

Din vocabularul Laurei:

Ninge, ninge, aşa plouă.
Zăpada = *nu, iarna guduța* (drăguța)

9 decembrie 1981

E iarnă, dar în seara aceasta plouă. Norii fug pe cer şi din când în când se vede luna. Fereastra e deschisă pentru a aerisi camera. Laura, înălțată pe vârfuri, priveşte afară şi exclamă:

„*Luna, dula* (dura) – *dula no'i* (nori)“ = Luna se dă de-a dura printre nori.

Am privit şi eu; dacă trebuia să exprim ce văd, aş fi spus că luna merge printre nori, dar era mai exactă imaginea că luna se rostogoleşte printre nori.

Când foloseşte verbul „a fi“ la prezent („este“) îl aşază după substantiv:

mama e – cutia de la toaletă
luna e
tata e – când e vorba de cărți

Culorile pe care le cunoaşte:

negru = *igu*
galben = *baden*
maro = *maro*
verde = *verde*
alb = *alb*
roşu = *roşu*

24 decembrie 1981

Laura a găsit „brăduțul“ în curte. A fost grozav de impresionată şi s-a bucurat nespus de mult că Moş Crăciun i-a adus un brad. L-am adus în casă şi l-am instalat lângă fereastră (Acum ne sufocăm de-a binelea cu atâta adaos în cameră.)

Când a dormit l-am împodobit cu globuri şi beteală. Mirarea şi bucuria au fost fără margini când s-a trezit şi l-a văzut. Nu-şi mai lua ochii de la el: exclamații şi chiote de bucurie se țineau lanț. Apoi a început să-l cerceteze cu de-a amănuntul: a descoperit globurile, care la atingere se dau huța, joacă „hora ca la noi“. Le-a lovit câte două spunând că dau noroc şi spun „La mulți ani!“ Când o atingea câte un globuleț, era încântată că a mângâiat-o.

În adevăr, mare bucurie!

„Brăduleț, brăduț drăguț,
Ninge peste tine,
Haide, hai în casa mea
Unde-i cald şi bine.

Pom de Anul Nou te fac,
O, ce bucurie,
Cu betealã-am să te-mbrac
Şi steluțe-o mie“.

25 decembrie 1981

Prima zi de Crăciun.

Am plecat la biserică[21], la ora 9^{30}, ca să o împărtăşesc pe Laura. Ştia că mergem la biserică, la Doamne-Doamne. Slujba era în toi. Am dat liturghie (nu se ieşise cu sfintele daruri) şi am stat până la sfârşitul slujbei 1 1/2 oră. Tot timpul m-a ținut de mână şi s-a uitat în jur. A impresionat-o totul.

Când a primit împărtăşania, a început de plângă: a trebuit să o țină nenea Dascălu. Preotul paroh i-a dat o prescure pe care a mâncat-o cu multă poftă (foamea este bun bucătar).

Am fost şi la cimitir[22] de am aprins lumânări. Tot ritualul pentru prima zi de Crăciun s-a îndeplinit.

[21] Biserica Sfântul Nicolae – Nicuț din Câmpulung-Muscel, în parohia căreia se află casa din strada Parcul Mirea, nr. 11.

[22] Cimitirul Schei, unde se află mormântul lui Benone Săvoiu, bunicul Laurei, decedat în 1973.

ANUL 1982

17 februarie 1982

Laura are doi ani şi cinci luni. A făcut progrese în vorbire şi gândire. Vorbeşte acum tot, orice, dar încă nu pronunță corect literele s, f, v.

Ştie poezii:

„Ghiocel ce-mi ieşi pe coastă
cu plăpânde foi,
Vântul, gerul te aşteaptă,
ce-ai căutat la noi?

Las'să bată vântul,
gerul fie cât de mult,
Mi-a trimis o rază cerul
eu de cer ascult."

„Clopoțel mititel, scoate capul din zăpadă
Primăvara să o vadă." (Ghiocelul)

„Mormăind morocănos
În cojocul lui cel gros
Umblă moşul prin pădure
După fragi şi după mure." (Ursul)

Cunoaşte din alfabet literele mari A, B, C, L, M, Ş. A învățat câteva cuvinte şi expresii franțuzeşti:

gura
nasul
ochii
urechile
mâna dreaptă, stângă
piciorul drept, stâng
masa
cuțitul
furculița

lingura
farfuria
ceaşca
pâinea
untul
apa
cafeaua cu lapte

Bună dimineaţa, Soare!
Bună seara, Lună!

Eu mă numesc Laura Săvoiu.
Sora mea se numeşte Irina.
Te rog să-mi dai...
chibrituri
peşte

28 februarie 1982

Ultima zi din februarie, care a fost geros şi urât. Bine că am scăpat de el. Laura face progrese. La bagajul de cuvinte franţuzeşti a mai adăugat:

lupul – le loup
ursul – l'ours
leul – le lion
oaia – le mouton
fluturele – le papillon
porc – le cochon
Din literele alfabetului: F, I, O, P, U.

A început să se joace cu jucăriile: cu păpuşa şi cu cârpişoare; cu cuburile, le aşază pe verticală.

Spune poveşti din trei sau patru propoziţii. Pronunţă corect [în franceză] zilele săptămânii. Ştie să spună pe ce stradă stăm: „Parcul Mirea 11".

[A învăţat zilele săptămânii în franţuzeşte:]

luni – lundi
marţi – mardi
miercuri – mercredi
joi – jeudi
vineri – vendredi
sâmbătă – samedi
duminică – dimanche

De învățat:
parcul – le parc
lacul – le lac
plouă – il pleut
ninge – il neige
grădina – le jardin
lampa – la lampe
e timp frumos – il fait beau temps
e timp urât – il fait mauvais temps
florile – les fleurs

21 martie 1982

Echinocțiul de primăvară.

E frig, bate vântul, fulguieşte, parcă ar fi „zilele babei“. Laura a văzut la TV prima parte din „Dumbrava minunată“. Au impresionat-o animalele din pădure, Lizuca şi Patrocle. Pentru că nu am avut filmul, a făcut o criză de plâns. Abia am putut-o împăca.

Ce a mai învățat în limba franceză:
umbrela – la parapluie
maimuța – le singe
şoarecele – le souris
leul – le lion
capra – la chèvre
cerul – le ciel
cerul senin – le ciel claire
ridichea – le radis
bunica – la grand-mère
bunicul – le grand-père
fata – la fillet
baiatul – le garçon
cocoşul – le coq
corbul – le corbeau

De învățat:
pantoful – le soulier
gâtul – le cou
fața – le visage
oraşul – la ville
inima – la coeur
primăvara – le printemps

23 aprilie 1982

Cuvinte noi învățate în limba franceză:
fața de masă – la nappe
gheata – la bottine
şunca – le jambon
farfuria mică – la soucoupe
ghiocelul – le perce-neige
fasolea – l'haricot

7 mai 1982

Cuvinte noi învățate în limba franceză:
l'écureil – veverița
le lièvre – iepurele
l'échelle – scara
le roi – regele
la reine – regina
fou – nebun
le ruban – panglică

15 mai 1982

Laura are doi ani şi opt luni. Se cunoaşte în evoluția ei intelectuală. Pronunță corect toate cuvintele şi (în afară de „r" pe care îl înlocuieşte cu „l") toate literele şi le foloseşte la locul lor.

Este interesant de semnalat următoarea situație: de Paşte, vorbind cu Adrian şi Adriana despre progresele ei la învățarea cuvintelor în limba franceză, le-am amintit istorioara în care se spune despre un copil francez că nu reținea zilele săptămânii. Învățătorul l-a sfătuit să-şi boteze oile cu numele unei zile, iar seara când le număra să le strige pe nume. Peste câteva zile învățătorul îl pune să spună zilele. Copilul începe: luni, marți, joi, vineri, sâmbătă, duminică.

– Dar ai sărit pe miercuri!
– Nu, domnule, a mâncat-o lupul!

Laura intervine şi spune: „Nu, pe jeudi a mâncat-o lupul!" Aceasta pentru că sare mereu pe joi când spune zilele săptămânii.

I-am cumpărat jocul „Logi". Cunoaşte toate formele geometrice (disc, triunghi, pătrat, dreptunghi, oval) şi le denumeşte în franțuzeşte. Le aşază pe linii şi coloane, separându-le după formă. Ştie să le aşeze în perechi, dar nu aşază mai mult de 3 perechi, pentru că se plictiseşte.

Am cumpărat un dicționar francez-român + român-francez (70 de lei). Laura este încântată şi pretinde că ştie să caute în el. Se face că răsfoieşte şi spune cuvântul pe care îl caută.

Am cumpărat piesele de şah – figurine – foarte frumoase (83 lei). Laura le cunoaşte, dar dintre toate preferă caii albi. Am încercat să o învăț să le aşeze pe tabla de şah, dar nu merge. Ştie doar atât:

– căsuțele sunt albe şi negre;
– în partea dreaptă a jucătorului tabla de şah să aibă o căsuță albă (nu le-am denumit câmpuri).

De remarcat că eu trebuie să învăț întâi, pentru că nu ştiu să joc şah.

23 mai 1982

În zilele de 21 şi 22 mai am avut musafiri pentru Sf. Constantin şi Elena. În ziua de 22 mai au venit: doamna profesoară Nina Gâdiuță, domnul inginer Gâdiuță şi nepotul lor, Costin Bărbuț. Mai târziu au venit Radu Gâdiuță[23] şi bunica lui Costin, sora doamnei Gâdiuță.

Laura a dat din nou spectacol. S-a simțit grozav de bine: au alergat, s-au ascuns, au vorbit. Radu a rămas încântat de ea.

Laura cunoaşte piesele de şah, le denumeşte şi în limba franceză:

la tour – turnul
le cheval – calul
le fou – nebunul
le roi – regele
la reine – regina
le pion – pionul.

Ştie să le aşeze pe tablă. Deocamdată numai atât. A învățat alte cuvinte:

candelă – la veilleuse
la tombe – mormânt
les ciseaux – foarfece

24 iunie 1982

E plină vară. Suntem în curte la masa mică cu cărți şi dicționar. Laura a mai uitat din cuvintele franțuzești pe care nu le-a mai repetat:

– vara = l'été
– mica Scufiță Roşie = le petit Chaperon Rouge
– la fée = zâna

Din nou a stat în curte numai în chiloți, ca să facă plajă şi să se pregătească pentru mare. A dormit puțin, de la 14^{00} la 16^{00} şi când s-a trezit, pentru că nu eram lângă ea, şi-a pus papucii şi a venit la bucătărie spunând:

[23] Fiul soților Niculina și Ovidiu Gâdiuță.

„– Doamna Săvoiu, doamna Săvoiu, Luminița nu m-a lăsat să duc ligheanul în casă!“

Visase şi nu ştiam despre cine este vorba. Atunci am întrebat-o:
„– Care Luminița?“
„– Luminița cu Adrian. D-aia vine la mine, să mă certe!“

Cuvinte noi:
muşeţel = *muhățel*
pantofii = *tantofîi*

12 septembrie 1982

Laura este la Bucureşti. A fost la mare la 2 Mai şi a stat două săptămâni. A venit bronzată şi cu mare poftă de mâncare. Irina împreună cu tanti Rozica[24] au stat la Câmpulung şase săptămâni.

Laura nu se împacă cu Irina. Cât au stat împreună a regresat; face tot ce face Irina (deget în gură, face pe ea etc.) numai ca să i se dea şi ei atenție.

A plecat pe data de 5 septembrie – este o săptămână de atunci – şi îi simt lipsa. Vreau să o aduc din nou [la Câmpulung] şi să o dau la grădiniță.

6 octombrie 1982

Laura începe să se obişnuiască la Bucureşti, dar cu Irina este pe extreme: când o ceartă, când o mângâie.

Din informațiile de la telefon: cunoaşte fiecare rufă cui aparține şi, când Adrian le întinde în pod, denumeşte pentru fiecare posesorul. Găsind o borsetă veche, ca să şi-o însuşească spune: „E posibil ca geanta asta să fie a mea?“

A ridicat marginea patului de la Irina şi şi-a strivit mâna, dar pentru aceasta a fost pedepsită să stea în patul ei fără jucării.

Dimineața, când Irina plângea, s-a dus la pătuțul ei să o mângâie:
„– Nu mai plânge, tu eşti mică, dar eu te mângâi“.

[24] Rozalia Corbeanu, bona Laurei şi a Irinei. Născută în Transilvania, a venit de tânără prin căsătorie la București. S-a remarcat prin moralitate şi corectitudine. A dovedit mult atașament şi dăruire pentru cele două fete. Le-a însoțit în mai multe rânduri pe Laura şi Irina la Câmpulung-Muscel, cât timp le-a fost bonă.

ANUL 1983

1 mai 1983

Laura şi Irina au venit la Câmpulung; le-a adus Adrian. Laura doarme cu mine, iar Irina în pătuțul ei. Irina vorbeşte foarte bine; spune toate cuvintele, numai la cele mai grele spune ultimele silabe. Vorbeşte în propoziții, dintre care foarte multe dezvoltate:

„cântă frigiderul“ = *cântă giderul*
„vedem cocoşul“ = *idem coşu*

3 mai 1983

În urma accidentului, Gheorghiță[25] a murit. Durerea este foarte mare, iar pierderea ireparabilă. Nu ştiu prea multe amănunte.

5 mai 1983

Vremea nu este prea frumoasă, dar sunt cu fetele în curte.

Laura a uitat toate cuvintele franțuzeşti. Lucrez să le reamintesc, dar Laura nu mai are entuziasmul de anul trecut. Ştie să arate pe deget, păpuşă, pungă, pe unde tăiem ca să avem o jumătate. Socotesc că aceasta este o performanță.

Irina ştie câteva versuri din poezia *Românaşul:*

„Românaşului îi place
Sus la munte, sus la munte la izvor,
Liber şi să fie-n pace
Al naturii, al naturii domnitor.“

9 mai 1983

[Cuvinte şi expresii noi în limba franceză învățate de Laura]:
patul = le lit
perna = le caussin
cuvertură = la couverture

[25] Gheorghe Iancu, bunicul pe linie maternă al Laurei şi al Irinei. A încetat din viață în urma unui accident rutier pe Şoseaua Pantelimon din Bucureşti.

cearşaful = le drap
ceasul = l'heure
Cât e ceasul? = Quelle heure est-il?

10 mai 1983

Laura nu mai are interesul de anul trecut pentru a învăța cuvinte franțuzeşti. Este distrată:

pâine = le pain
untul = le beurre
cuțitul = le couteau
furculița = la fourchette
lingura = la cuillere
ceaşca = la tasse
farfuria = l'assiete

[Laura a învățat o poezie:]

„Vine ploaia, bine-mi pare,
În grădină am o floare,
Ploaia mi-o va creşte mare,
Vine ploaia, bine-mi pare."

10 mai 1983[26]

Laura este complet independentă. Se joacă cu copiii, îi organizează, dar nu se integrează întotdeauna regulilor de joc. Ea vrea să fie mereu prima şi, dacă nu câştigă întruna, plânge.

Ca fizic şi statură este ca Mădița şi Mihaela[27], care vor împlini în vară 6 ani.

Irina este retrasă, nu participă la jocurile copiilor. Stă tot timpul lângă mine, de mână sau de fusta mea.

Laura nu mai vrea la Bucureşti. Îi place grozav libertatea de la Câmpulung. Încercăm să rememorăm cuvintele franțuzeşti de anul trecut.

[Laura a învățat noi poezii:]

„Vezi tu mica pisicuță
Cum tot mişcă din lăbuță,
De ce face ea aşa?
Ea se spală, draga mea!"

* * *

[26] În jurnal apare aceeaşi dată ca în însemnarea precedentă.
[27] Copii ai vecinilor din familia Idoraşi.

„M-a crescut mama în poală
Din leagăn şi pân'la şcoală
Zile-ntregi şi nopți la rândul
Mi-a vegheat somnul şi gândul.

M-a învățat să gânguresc,
Să spun mama, să zâmbesc,
M-a învățat apoi, prin casă,
Primii paşi până la masă.

M-a-nvățat ca să nu mint,
M-a-nvățat să nu m-alint,
Să nu ştiu ce este frica,
Toate m-a-nvățat mămica.

Mamă bună, mamă dragă,
Te-aş iubi o viață-ntreagă,
Pentru tot ce ai făcut,
Pentru că tu m-ai crescut."
(Nina Cassian, *Mama*)

* * *

„Iepuraşul meu iubit,
Cin'te-ntrece la fugit?
Ai lăbuțe mititele,
Ochişori ca două stele,
Mustăcioară la guriță
Şi un petec de codiță."

* * *

„Păsărică albă-n cioc,
Subțirică la mijloc,
Tragi cu puşca, nu ia foc,
Păsărica-i cu noroc".

* * *

„În grădina lui Mihai,
De sub tufe de urzici,
A ieşit un ghem de scai,
Ca să caute furnici.
Ce să fie oare? Ghici?"
(Ariciul)

Cântec de leagăn

„Cântecul ce-ades ți-l cânt,
Când te-adorm în fapt de seară,
Puiule, e-un cântec sfânt,
Vechi şi simplu de la țară.

Mama mi-l cânta şi ea
Şi, la viersul lui cel dulce,
Puiul ei se potolea
Şi-o lăsa frumos să-l culce.

Azi te-adorm cu dânsul eu,
Ieri – el m-adormea pe mine,
Şi adormi pe tatăl meu,
Când era copil ca tine“[28].

Elefantul

„Elefantul face baie,
Face baie-ntr-o copaie,
Spală bine-o urechiuşă,
Spală nasul c-o pănuşă.
Când să se spele pe pleoapă,
Nu mai are strop de apă,
Ce s-ajungă un copăel
Pentru-un elefant ca el?“

* * *

„Voici mon jardin,
J’ai le soigné trés bien,
Il y a des fleurs,
De toutes les couleurs“.

5 iunie 1983

Laura şi Irina au împlinit o lună de când sunt la Câmpulung. Le merge foarte bine. Au câştigat cîte 1 1/2 kg la greutate.

Laura = 20,5 kg
Irina = 13 kg
Mădița = 17 kg
Mihaela = 16 kg

[28] Primele trei strofe din poezia *Cântec sfânt* de St. O. Iosif

Bebe = 14 kg
Irina Mogan = 13 kg

Laura ştie să despartă cuvintele în silabe – nu am învățat-o eu. A fost azi pe deal cu familia Mogan să culeagă fragi; a adus într-un borcan atât cât să acopere fundul. Era grozav de încălzită şi obosită.

Irina a rămas acasă; când e singură e foarte cuminte. Tanti Rozica a plecat la Bucureşti pentru o săptămână.

[Poezii învățate de Laura:]

O furnică duce-n spate
Un grăunte jumătate.

– Încotro fugi, surioară?
– Ia! Mă duc şi eu la moară

Şi-s grăbită, şi-s grăbită
Că mi-e casa ne-ngrijită
Şi mi-s rufele la soare
Şi copiii cer mâncare,

Nu, la noi în muşuroi
Nu e timp pentru zăbavă,
Că de n-am fi de ispravă
Ar fi vai şi-amar de noi!“
(Otilia Cazimir, *Gospodina)*

* * *

„Lungi urechi, picioare lungi,
Doar cu puşca îl ajungi,
Doarme-n lan şi în tufiş
Tot cu ochii mari, deschişi.“
(Iepurele)

29 iunie 1983

Plouă – deşi speram la o zi însorită. Fetele se joacă cu păpuşile; când Laura este bine-dispusă se înțelege şi Irina.

Irina – la 2 ani şi 2 luni ştie să se joace cu păpuşile pentru că a văzut-o pe Laura. Ea a evoluat foarte mult în prezența Laurei. Dar Irina este cu totul altă fire:

– muşcă – rămân urme pe piela Laurei, deşi dinții au trecut prin jachetă, bluză, maiou;

– răspunde la orice observație i se face; sâsâie ca un gâscan;
– zgârie, trage cu ghearele ca o pisică.

Vorbeşte foarte bine; totul în propoziții dezvoltate şi gândite, mai ales gândite.

Laura: 111 cm – 21 kg greutate;
Irina: 93 cm – 15 kg greutate.

15 iulie 1983

Didica[29] a plecat de două zile; sunt din nou singură cu fetele. Irina face progrese în vorbire şi gândire, dar Laura are o perioadă de stagnare.

Pentru că am atins-o pe Irina, a răspuns:

„– Te mănâncă leu'!"

„– Vreau creonul roşu; nu mă lasă!" (Irina)

Încercăm să învățăm o poezie de Tudor Arghezi:

„Doamne, fă-i bordei în soare,
Într-un colț de țară veche,
Nu mai 'nalt decât o floare
Şi îngust cât o ureche.

Şi-n pridvor, un ochi de apă
Cu o luntre cât chibritul,
Ca-n crâmpeiul lui să-ncapă
Cerul tău şi nesfârşitul.

Dă-i un fluture blajin
Şi o broască de smarald.
Şi-n pădurea de pelin
Fă-i să stea bordeiul cald"[30].

(*Cântec de adormit Mitzura*)

16 iulie 1983

Laura a pierdut o alună şi o caută disperată. Irina îi răspunde:

„– Nu mai e, ce să fac?"

Irina către Laura:

„– Mă provoci, mă provoci!"

[29] Rozalia Corbeanu, bona Laurei şi a Irinei. Amândouă fetele îi spuneau „Didica" (formă mai uşor de pronunțat pentru „Rozica").

[30] În jurnal sunt trecute primele trei strofe din cele cinci ale poeziei.

Soarele a apus.

Laura:
„– S-a stins soarele!“

Irina:
„– S-a dus la pătuțul ei!“

Duminică 29 iulie 1983

Fetele au plecat la mare numai cu Adriana. Stau la Constanța, la Domnița.

Adrian îşi face vacanța la Câmpulung. A achiziționat de la doamna Fiora[31] [colecția revistei] „Viața Românească“ de la origini până la sfârşit[32]. Publicațiile pe 20 de ani; valoarea lor: 1000 lei (una mie).

12 august 1983

Fetele au sosit de la mare – marți 9 august, seara, la ora 10. Sunt bine bronzate şi dispuse.

Laura: 20,5 kg – 111 cm
Irina: 14 kg – 94 cm.

Le-am aranjat din nou bretonul şi le vine foarte bine. Sunt puțin dezorientate în ce priveşte regulile de purtare.

Laura:
„Piedică vine de la a te împiedica.“

Irina continuă să fie o mare comodă:
„– Cine mă ajută pi mine?“ Ca să-şi pună papucii.

Irina:
„– Doamne fereşte să o îmbrac eu pi Didica!“

Acum au guturai şi iau amândouă piramidon.

piradom = piramidon

[31] Fiora Popescu, profesoară de limba română la Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel. Descendentă din familia ilustră a lui Popa Șapcă, preot și revoluționar pașoptist. Colegă de cancelarie şi bună prietenă cu Ileana Săvoiu.

[32] Colecția revistei „Viața Românească“ i-a servit lui Adrian Săvoiu ca material documentar pentru lucrarea de obținere a gradului didactic I în învățământ. Lucrarea cu titlul *Revista „Viața Românească“ (1906-1916). Aspecte teoretice, critice, estetice, polemice. Considerații metodice* a fost susținută în anul 1991. Colecția revistei se află în biblioteca locuinței de la Câmpulung-Muscel.

17 august 1983

Este toamnă, deşi sunt în ultimele zile ale verii. Fetele sunt sănătoase; le prieşte aerul de munte după două săptămâni de plajă la mare.

S-au copt perele; le mănâncă cu mare poftă.

Irina:

„– M-a bătut mama şi am plâns că am fost prostuță".

23 august 1983

Sunt doi ani de la botezul[33] Irinei. Vrema este cam la fel; nu plouă, dar e nor. Suntem singure, noi patru: Irina, Laura, Didica şi eu.

Irina iar a muşcat-o pe Laura de spate. A fost pedepsită să stea la colț; dar ca să scape de pedeapsă strigă în gura mare că vrea să stea pe oală.

29 august 1983

Este o zi splendidă; numai soare, un cer senin fără niciun nor şi adierea vântului, care aminteşte că toamna soseşte. În nuc prima veveriță caută nuci; încă un semn că vine toamna.

Irina:

„– I-a trecut bâzdâcul lu' Laura. Auzi că strigă!"

Laura era pedepsită şi stătea singură în geamlâc.

11 septembrie 1983

A fost Sf. Maria Mică, a doua zi Sf. Ana, iar pe 15 septembrie ziua de naştere a Laurei şi pentru toate aceste evenimente am sărbătorit-o pe Laura. Au fost Puia, Ion şi Alex[34].

Tratația cam sărăcăcioasă[35]: prăjitură, cafea, şampanie, din care a avut porție fiecare dintre fetele mici. Irina doar atingea buzele şi lingea ca un pisoi. Laura a băut ca persoană sărbătorită.

---

[33] Botezul Irinei a avut loc pe 23 august 1981 la biserica Sf. Nicolae – Nicuț din Câmpulung-Muscel. În certificatul de botez eliberat de parohia bisericii se menționează: „Noi, parohul bisericii Sf. Nicolae – Nicuț din orașul Câmpulung, județul Argeș, certificăm prin aceasta că în ziua de 23 august 1981 s-a săvârşit Sfânta Taină a botezului fiicei domnului Săvoiu Adrian şi a doamnei Luminița. Fiind născută pe 29 aprilie 1981, a primit din botez numele Irina Magdalena Lavinia, asistând ca naşi Niculescu Mircea şi Niculescu Ruxandra, domiciliați în București. Drept care s-a eliberat acest certificat astăzi 3 iunie 1985."

[34] Alexandru Popescu, nepotul soților Puia (Maria) şi Ion Darie.

[35] Criza alimentară din România creştea pe zi ce trece, până va ajunge la formele aberante din anii 1987, 1988 şi 1989.

Irina o întreabă pe Puia, după ce l-a schimbat pe Alex:

„– De ce are Alex codiță la păsărică“?

15 septembrie 1983

Prima zi de şcoală.

Seara, împreună cu Didica, am pregătit uniforma şi cele necesare de îmbrăcat pentru Laura. A fost tare încântată de gentuța pentru mâncare. A adormit foarte târziu, aproape de ora 24. S-a ridicat ca să mă întrebe:

„– Dar nu mă păcăleşti că mâine merg la grădiniță?“.

Scularea a fost la ora 7; s-a spălat şi îmbrăcat fără nicio dificultate. Era mândră în uniforma de grădiniță, dar şi foarte emoționată. Am intrat la grădiniță, întâi la grupa mică; a plâns când a trebuit să plec – poate că plângea un băiețel lângă ea. Au venit prietenii, Mădița şi Bebe, şi au trecut la grupa mare, la tov. Chelu.

La ora 12 am plecat cu Irina să o luăm pe Laura. Era binedispusă, cu gentuța în mână şi ne aştepta. Credeam că nu va plânge când rămâne cu copiii la grădiniță, că va fi mai cuminte acasă. Poate erau adunate toate emoțiile şi nu ştia cum să se manifeste.

26 septembrie 1983

Fetele au plecat la Bucureşti; cu bucurie, dar şi cu regretul spațiului verde şi al libertăților de aici.

Din poeziile învățate la grădiniță:

„Vrednic e bătrânul soare
Şi e bun cu fiecare
De căldură şi lumină
Creşte floarea în grădină
Gâze, fluturi, puişori
Şi bujori în obrăjori.
Îl cunoaşteți pe Ionică?
Mai demult din grupa mică
L-a pupat bătrânul soare
Şi-a ajuns în grupa mare.“

* * *

„Sus pe gardul dinspre vie
O găină cenuşie
Şi-un cocoş împintenat
S-au suit şi stau la sfat.

Şi-ncepură aşa deodată
Să cotcodăcească-n soare:
– Ia te uită, mă rog ţie
Cât de sus m-am înălţat!
Dar de sus, din corcoduş
Pitulindu-se-ntre foi
Mititel şi jucăuş
Le-a răspuns un pițigoi:
– Câți ca voi, câți ca voi!“
(George Topîrceanu, *Câți ca voi*)

6 decembrie 1983

Moş Nicolae a ajuns cu traista plină la Bucureşti de la Câmpulung. Pentru fiecare câte ceva:

Adriana – căciulă neagră ondulată şi o bluză albă pe gât;
Adrian – pulover bej şi ciorapi de lână până la genunchi;
Laura şi Irina – câte 6 maiouri cu mânecă lungă şi câte un fular alb;
Tanti Rozica – o vestă lucrată din lână de casă bej şi maro[36].

Prin telefon, de la Bucureşti:
Laura: 23 kg, 1.18 m, 19 cm picior;
Irina: 17 kg, 1 m, 16 cm picior.

Irina:
„– Mamă, tu ai ochii verzi ca stopul!”[37]

* *
*

[36] Unele dintre aceste obiecte de îmbrăcăminte trimise de Ileana Săvoiu la Bucureşti erau lucrate chiar de ea. În casa de la Câmpulung-Muscel se păstrează două caiete cu însemnările ei, începând din anul 1981, despre obiectele de îmbrăcăminte lucrate de mână pentru cei amintiți aici, cât şi pentru rudele apropiate (schițe, materiale, modele, culori, dimensiuni etc.)
[37] Semaforul.

ANUL 1985

24 ianuarie 1985

Nu am mai scris de atâta timp în jurnalul Laurei. Nici acum nu am nimic deosebit, pentru că fetele nu mai vin la Câmpulung[38]. Adriana vrea să fie numai ale ei.

Azi 24 ianuarie 1985: înfățişarea la tribunal pentru desfacerea căsătoriei[39].

Adrian este la Câmpulung; am făcut cumpărături pentru el în valoare de: 730 lei – hanorac, 450 lei – ghete, 300 lei – diverse.

Nu am notat până acum niciodată multele mii de lei pe care le-am dat lor.

29 ianuarie 1985

Adrian a plecat la Bucureşti duminică 27 ianuarie, încărcat cu mâncare (preparate de porc) şi îmbrăcăminte. A ajuns cu o oră întârziere, destul de greu – din cauza bagajului.

A fost o noapte agitată pentru mine.

Azi am expediat prin poştă cele două colete cu cărți şi hanoracul. Am plătit 40 lei taxa; destul de mult.

Iar mă năpădesc gândurile şi nu am nicio soluție şi nu pot ieşi din impas. Nu ştiu cum se va termina această poveste tristă[40].

---

[38] Laurei şi Irinei nu li se mai permitea să vină la bunica lor de la Câmpulung-Muscel. Cele două fete nu vor mai putea să se reîntoarcă aici cât a trăit Ileana Săvoiu, adică până în anul 1994. Vor regăsi locul copilăriei de la Câmpulung-Muscel mult mai târziu, abia în perioada studenției, după anul 2000.

[39] Adrian şi Luminița Adriana Săvoiu se căsătoriseră la București pe 14 mai 1977.

[40] Părinții Laurei şi ai Irinei, Adrian şi Luminița Adriana, se vor despărți pe 28 octombrie 1985. Aici se încheie redactarea din *Jurnalul Laurei*. De acum înainte însemnări despre cele două nepoate vor mai fi scrise de Ileana Săvoiu, sporadic, prin informațiile indirecte care îi parveneau, în câteva caiete tip jurnal intim şi în scrisori către Adrian.

Tatăl: Iosif Stănescu, negustor de cherestea. Aici în timpul stagiului militar (circa 1920)

Mama: Zoe Stănescu, învățătoare. Aici la vârsta de 18 ani (1918)

Soții Iosif și Zoe Stănescu în ziua nunții (12 februarie 1922)

Soții Iosif și Zoe Stănescu în ultima lor fotografie (23 aprilie 1924)

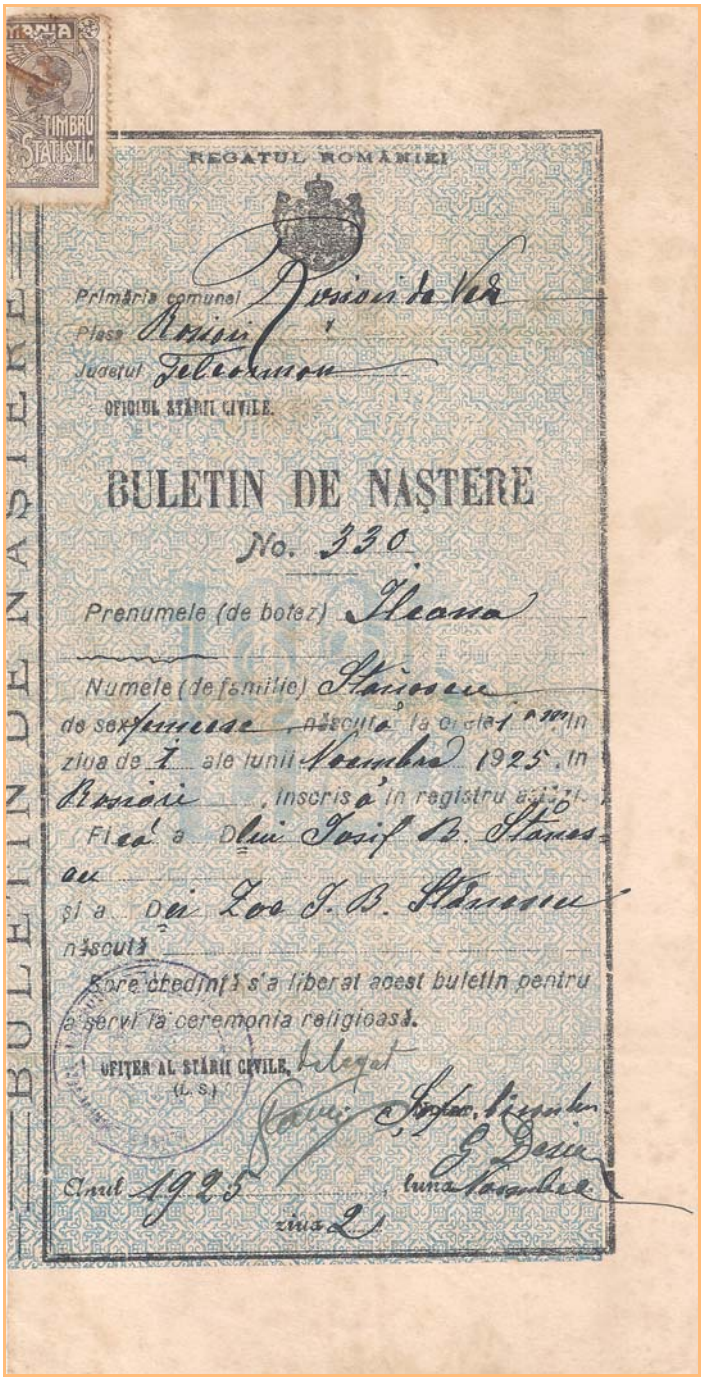
TIMBRU STATISTIC
REGATUL ROMÂNIEI
Primăria comunei Roșiori de Vede
Plasa Roșiori
Județul Teleorman
OFIȚERUL STĂRII CIVILE.
BULETIN DE NAȘTERE
No. 330
Prenumele (de botez) Ileana
Numele (de familie) Stănescu
de sex femeiesc, născută la orele 1 a.m. în
ziua de 1 ale lunii Noembrie 1925, în
Roșiori, înscrisă în registrul actelor
Fiica a Dlui Iosif C. Stănescu
și a Dnei Zoe I. B. Stănescu
născută
Fiind credința s'a liberat acest buletin pentru
a servi la ceremonia religioasă.
OFIȚERUL STĂRII CIVILE,
(L. S.)
Anul 1925, luna Noembrie
ziua 2
BULETIN DE NAȘTERE

Ileana Stănescu – buletin de naștere: 1 noiembrie 1925, Roșiori de Vede

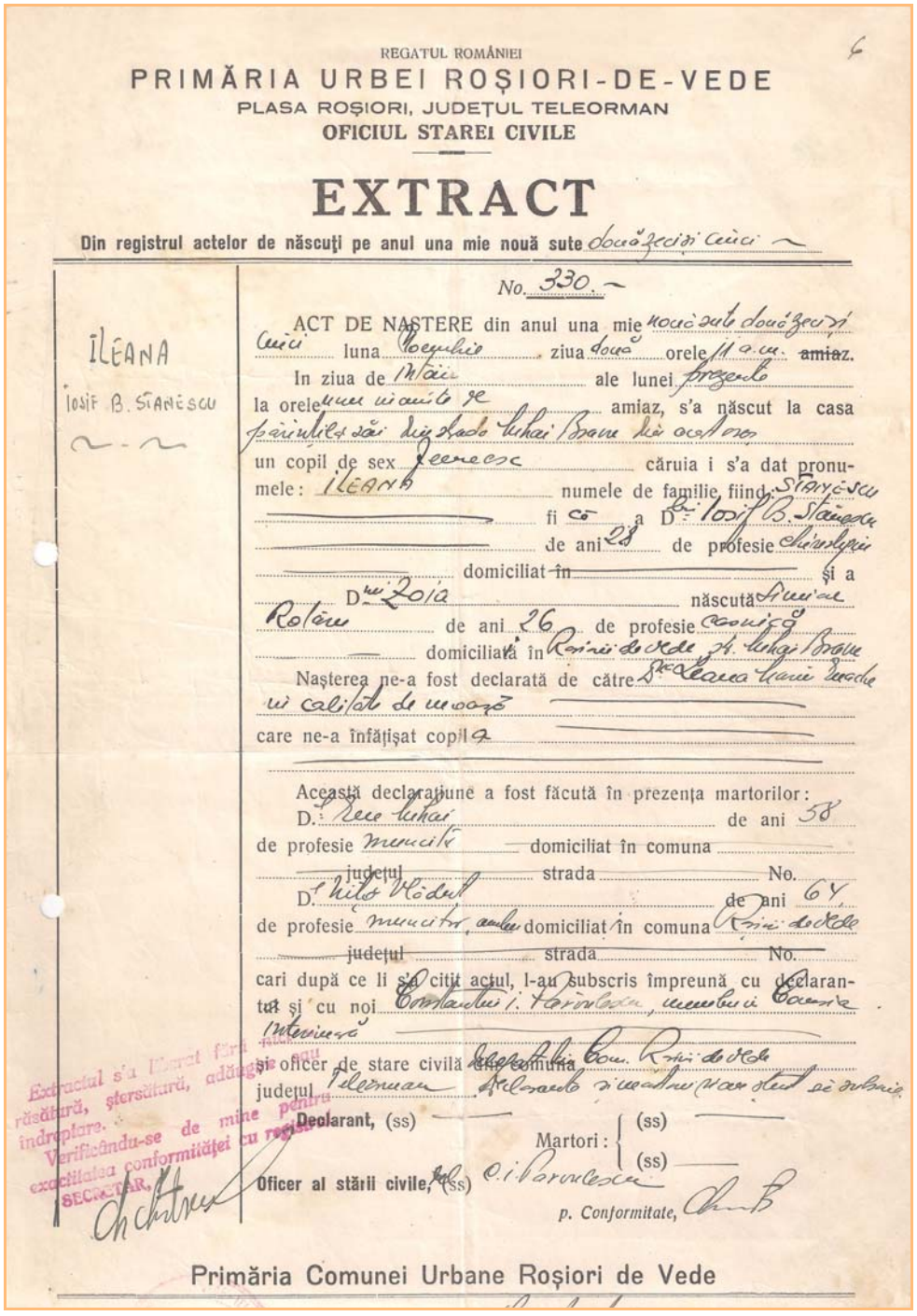

REGATUL ROMÂNIEI

PRIMĂRIA URBEI ROȘIORI-DE-VEDE

PLASA ROȘIORI, JUDEȚUL TELEORMAN

OFICIUL STAREI CIVILE

EXTRACT

Din registrul actelor de născuți pe anul una mie nouă sute douăzeci și cinci

ILEANA

IOSIF B. STĂNESCU

No. 330.

ACT DE NAȘTERE din anul una mie nouă sute douăzeci și cinci luna Decembrie ziua doua orele 11 a.m. ~~amiaz.~~

In ziua de Mai ale lunei precedente la orele unu și ceasuri ~~amiaz~~, s'a născut la casa părinților săi din satul Lunca Bradu Nr. 208 un copil de sex femeesc căruia i s'a dat pronumele: ILEANA numele de familie fiind STĂNESCU fi cu a D-lui Iosif B. Stănescu de ani 28 de profesie Învățător domiciliat în ~~[illegible]~~ și a D-nei Zoia născută Ionescu Rotaru de ani 26 de profesie casnică domiciliată în Roșiorii de Vede Sf. Lunca Bradu

Nașterea ne-a fost declarată de către D-na Ileana Lunca Bradu ca soție de mosoș

care ne-a înfățișat copilul

Această declarațiune a fost făcută în prezența martorilor:

D.: Rece Iuhai de ani 58 de profesie muncitor domiciliat în comuna ~~[illegible]~~ județul ~~[illegible]~~ strada ~~[illegible]~~ No. ~~[illegible]~~

D.: Nicolae Rădulescu de ani 64 de profesie muncitor, casier domiciliat în comuna Roșiorii de Vede județul ~~[illegible]~~ strada ~~[illegible]~~ No. ~~[illegible]~~

cari după ce li s'a citit actul, l-au subscris împreună cu declarantul și cu noi Constantin I. Teodorescu, membru Consiliului Interimar

și oficer de stare civilă din comuna Loc. Roșiorii de Vede județul Teleorman

Declarant, (ss) ~~[illegible]~~

Martori: (ss) ~~[illegible]~~ (ss) ~~[illegible]~~

Oficer al stării civile, (ss) C. I. Teodorescu

p. Conformitate, [illegible]

Extractul s'a liberat fără ~~ștersătură~~, ~~adăugiri~~, ~~îndreptare~~. Verificându-se de mine pentru exactitatea conformității cu registrul.

SECRETAR, [illegible]

Primăria Comunei Urbane Roșiori de Vede

Ileana Stănescu – extract de naștere. Primăria urbei Roșiori de Vede (1925)

Surorile Ileana (în dreapta) și Maria Stănescu, îmbrăcate în costume naționale, împreună cu mama, învățătoarea Zoe Stănescu (1928)

Ileana Stănescu – diploma pentru premiul I, clasificată prima dintre cei 34 de elevi promovați.
Școala primară din Vișoi (Câmpulung-Muscel), anul școlar 1932-1933

Elevă premiantă în clasa a III-a la Școala primară
din Vișoi (Câmpulung-Muscel) în 1934

Surorile Ileana (stânga) și Maria Stănescu, împreună cu mama,
Zoe Stănescu, în costume naționale din Muscel (1935)

La 13 ani, elevă la Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel. Scris de Ileana pe verso: „Amintire din ziua de 28 iunie 1938, la serbarea de fine de an.“

Ileana (stânga) și Maria Stănescu, eleve de liceu, îmbrăcate în costume naționale din Muscel (1937)

Surorile Ileana (stânga) și Maria Stănescu, eleve la Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel, în costume naționale. Scris de Ileana pe verso: „Amintire din ziua de 28 iunie 1938, la serbarea de fine de an.“

Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel. Foto: Constantinescu (1938)

Elevă la Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel.
În uniformă de străjeră, cu bluză albă și cravată (1939)

Ileana Stănescu (stânga) și colega de clasă Chivuța Oprescu,
la serbarea organizată de școală cu ocazia sărbătoririi
zilei Unirii Principatelor (24 Ianuarie 1939)

Alături de colege de clasă de la Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel, îmbrăcate în costume naționale din Muscel. Serbare prilejuită de sărbătorirea zilei Unirii Principatelor (24 Ianuarie 1939)

Alături de colege de clasă de la Liceul de Fete din Câmpulung-Muscel. Scris de Ileana pe verso: „La serbarea datinilor de Crăciun. *Cele trei clase sociale*, am spus noi, când ne-am văzut aşezate în trei rânduri, fiecare cu caracteristica lui. Clasa a VII-a, 2 decembrie 1942“.

Elevă de liceu, la nunta soților Elena și Bucur Bogdan din Vișoi (Câmpulung-Muscel, circa 1943)

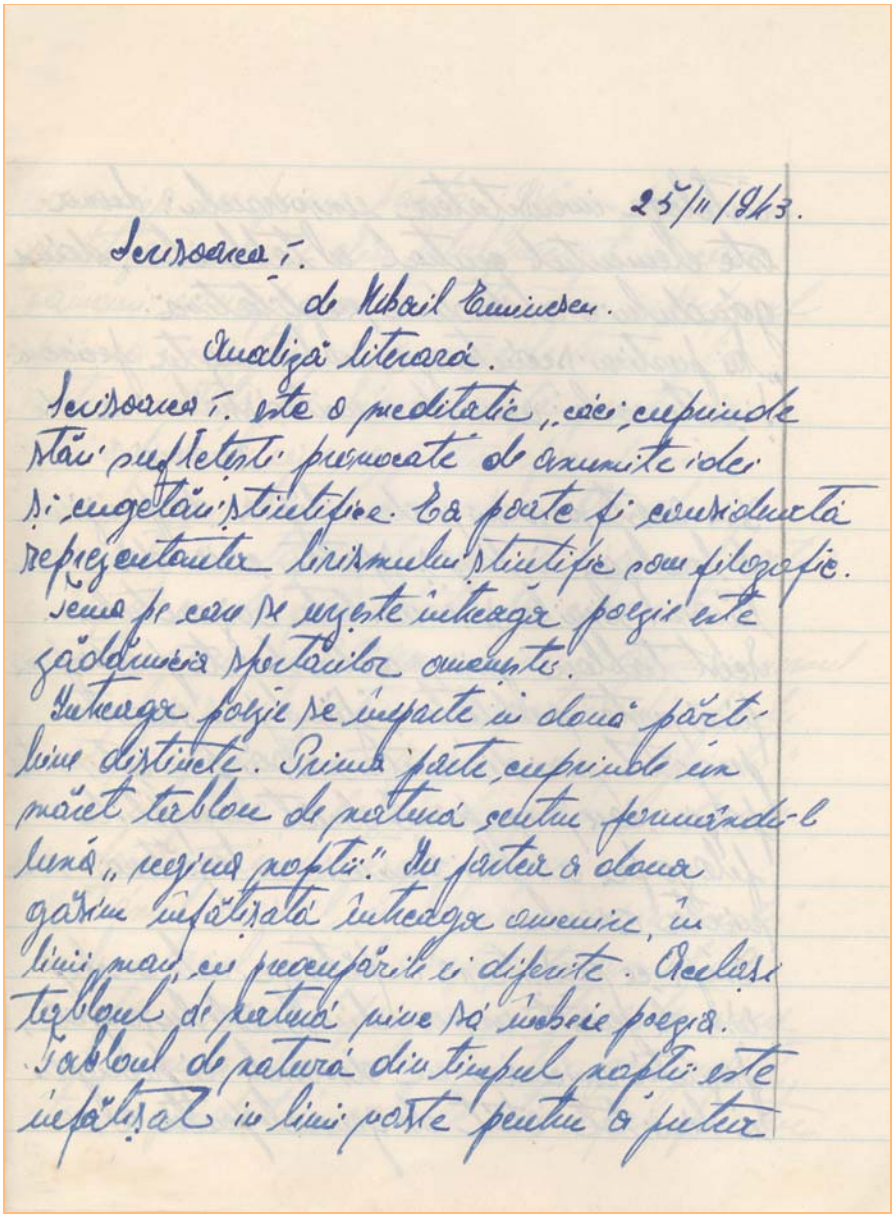

25/II/1943.

Scrisoarea I.

de Mihail Eminescu.

Analiză literară.

Scrisoarea I. este o meditație „cari cuprinde stări sufletești provocate de anumite idei și cugetări științifice. Ea poate fi considerată reprezentantul liricului științific sau filozofic. Tema pe care se mișcă întreaga poezie este zădărnicia spectacolelor omenești.

Întreaga poezie se împarte în două părți-linie distincte. Prima parte cuprinde un măreț tablou de natură scuturându-l lună „regina nopții." De pe cer o domnă gândirea înfățișată întreaga omenire, în linii mari cu preocupările ei diferite. Același tablou de natură pune să înceapă poezia. Tabloul de natură din timpul nopții este înfățișat în linii poate pentru a putea

Scrisoarea I de Mihai Eminescu – analiză literară. Temă în caietul de limba română al elevei Ileana Stănescu (25 februarie 1943)

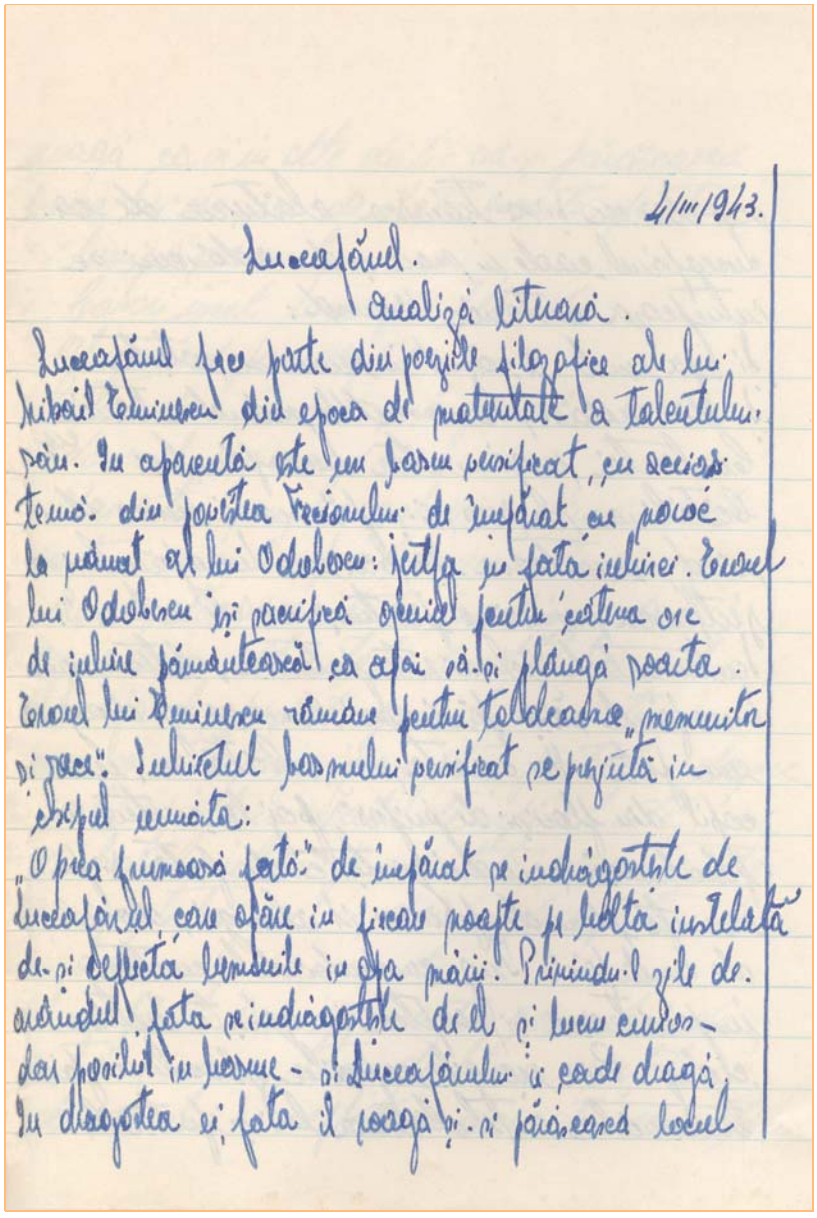

4/III/943.

Luceafărul.

Analiză literară.

Luceafărul face parte din poezile filozofice ale lui Mihail Eminescu din epoca de maturitate a talentului său. În aparență este un basm versificat, cu aceiași temă: dragostea dintre Fecioarele de împărat cu norocul la palatul lui Odobescu: Fata în fața oglinzei. Eroul lui Odobescu își pierdea ființa pentru ființa ce de oglinzi fără de ea își plângă soarta. Eroul lui Eminescu rămâne pentru totdeauna „nemuritor și rece". Subiectul basmului versificat se prezintă în șase părți:

„O prea frumoasă fată" de împărat și îndrăgostirile de Luceafărul care ține în brațe noapte și fulgi înstelați de-și depărtă lumină în ochi și pe față. Privindu-l zile de-a rândul fata și îndrăgostește de el și lucru curios - dar firesc în basme - și Luceafărul își pune dragă. În dragostea ei fata îl roagă și-și părăsească locul

Nº MINISTERULUI 121649
MINISTERUL CUL-
TURII NAȚIONALE
ȘI AL CULTELOR
DIPLOMA
DE
BACALAUREAT
Elevul Hănescu Ileana
Născut în anul 1925 Luna Iun.
Ziua 1 în Comuna Câmpulung
Județul Țiș-Muscel
Fiul a lui Iosif
Originea etnică română
Naționalitate română
De Religie ortodoxă
Noi Ministrul Culturii Naționale și al Cultelor, văzând încheierea comisiunii examenului de BACALAUREAT
ținut în sesiunea Iunie 1944 în orașul Câmpulung dăm elevei Hănescu Ileana
absolventă a Liceului de fete din Câmpulung-Muscel prezenta Diplomă de
BACALAUREAT secțiunea științifică obținută cu nota medie 7,37 spre a se bucura
de toate drepturile acordate de legile și regulamentele în vigoare.
Dată în Câmpulung la 28 Iunie 1944
Ministrul Culturii Naționale
și al Cultelor
Președintele Comisiunii
Inspectoratul Școlar Regional București
Nº 3276
Directorul Școalei
Nº Școalei 330
Semnătura Elevei

Absolventă a Liceului de Fete din Câmpulung-Muscel. Diploma de bacalaureat, 28 iunie 1944

La sfârşitul liceului.
Fotografia de pe diploma de
bacalaureat (1944)

Cu prieteni, într-o excursie la cabana Voina,
lângă Câmpulung-Muscel (1944)

UNIVERSITATEA DIN BUCUREŞTI
FACULTATEA DE ŞTIINŢE

Nr. matricol 393 1945

CAIET DE CURSURI

Numele şi Pronumele studentei:
D-na Stănescu Ileana
născută în Comuna Rosiori de Vede Jud. Teleorman
anul 1925 luna Octombrie ziua 28, de
naţionalitate religie
S'a înscris în anul şcolar 1945
Secţiunea Matematici. -

DECAN,

L. S.

SECRETAR,

Semnătura studentului,
Stănescu Ileana.

TIP. SOC. COOP. „OFICIUL DE LIBRĂRIE", BUCUREŞTI, ISVOR 87, TEL. 3-45-94 C. 488

Caiet de cursuri.
Universitatea din Bucureşti,
Facultatea de Ştiinţe
„C. I. Parhon" (1945)

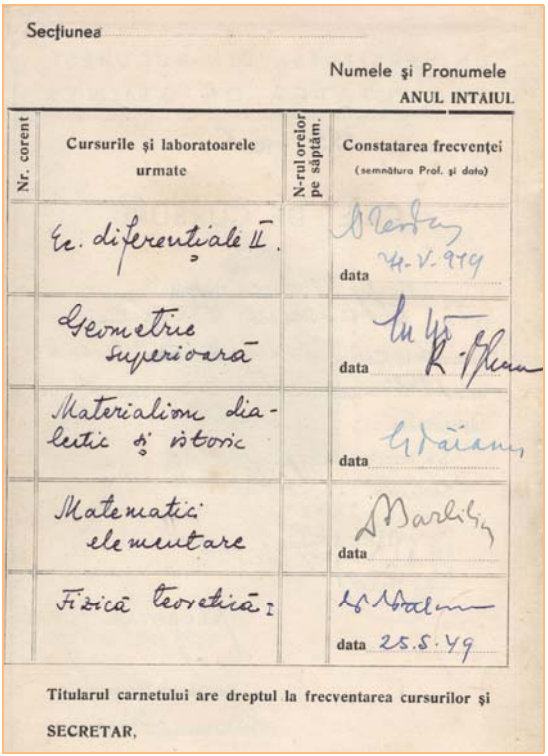

Secţiunea

Numele şi Pronumele

ANUL INTAIUL

Nr. curent	Cursurile şi laboratoarele urmate	N-rul orelor pe săptăm.	Constatarea frecvenţei (semnătura Prof. şi data)
	Ec. diferenţiale II.		data 4.V.949
	Geometrie superioară		data
	Materialism dialectic şi istoric		data
	Matematici elementare		data
	Fizică teoretică I		data 25.5.49

Titularul carnetului are dreptul la frecventarea cursurilor şi

SECRETAR,

Semnătura lui Dan Barbilian
(Ion Barbu) în rubrica pentru
cursul de „Matematici elementare".
Caietul de cursuri al studentei
Ileana Stănescu (1949)

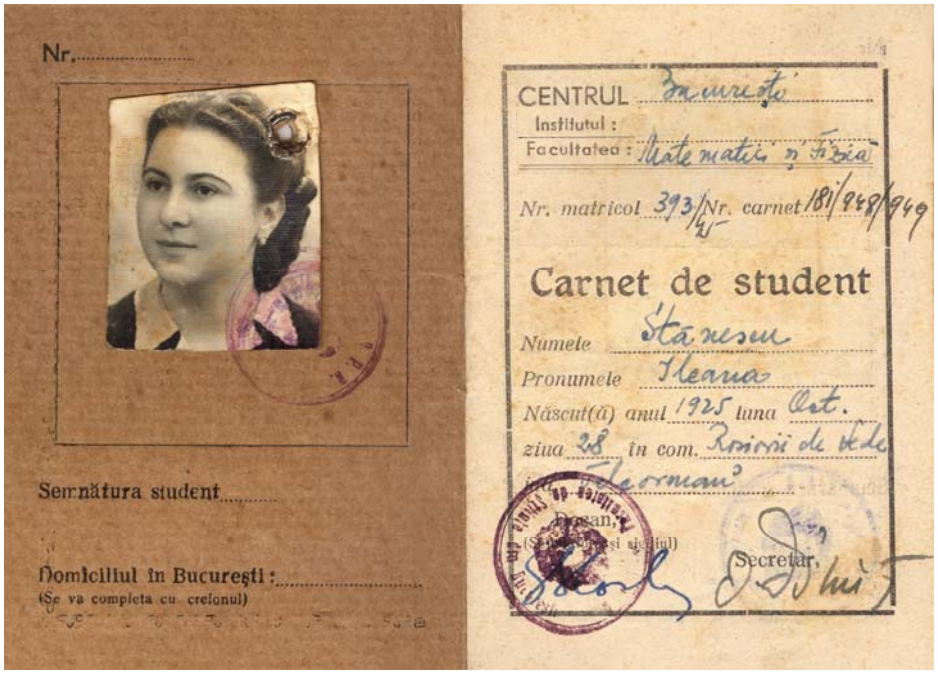

Carnetul de studentă. Universitatea „C. I. Parhon“ din București

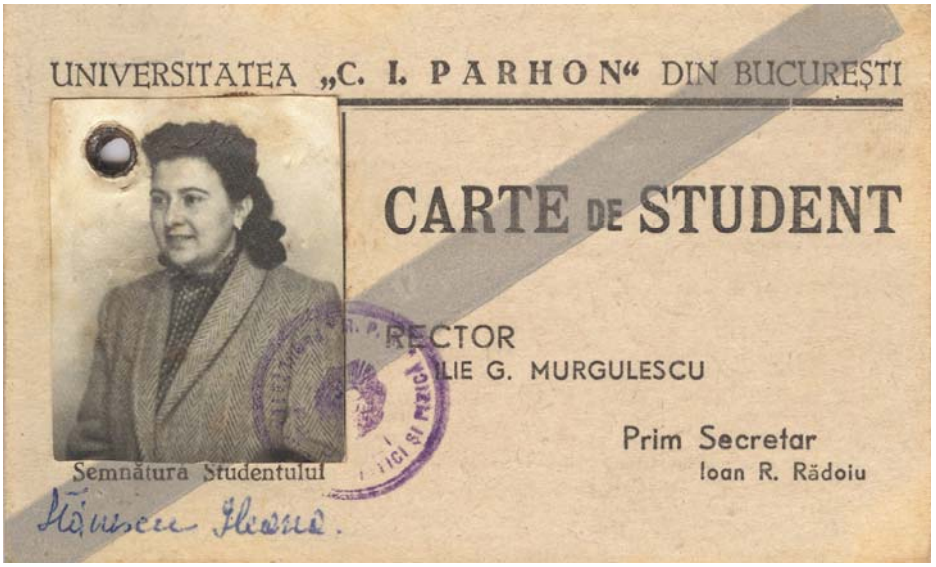

Cartea de studentă. Universitatea „C. I. Parhon“ din București

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL INVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC

Universitatea „C. I. Parhon"
~~Institutul~~
din București

CERTIFICAT DE ABSOLVIRE

Nr. 318

D-ra Stănescu I. Ileana de cetățenie Română,
născut în Comuna Rojiori de Vede, Județul Teleorman,
anul 1925, luna Noembrie, ziua 1, a început în anul 1945
și a terminat în anul 1950, luna Iunie, cursurile complete ale
Fac. de Matematici și Fizică specialitatea secția Pedagogică.

Prezentul certificat se eliberează absolventului pe termen de doi ani, pentru a se bucura de toate drepturile acordate de legile în vigoare.

Localitatea București data 18 IUL. 1950

RECTORUL UNIVERSITĂȚII,
~~DECANUL INSTITUTULUI,~~
I. Gh. Murgulescu

PRIM-SECRETAR:

Semnătura titularului,
Stănescu Ileana.

Nr. Universității / ~~Institutului~~ 467

C. 15.413. — IMPRIMERIA NAȚIONALĂ.

Certificatul de absolvire, semnat de rectorul Ilie Murgulescu.
Universitatea „C. I. Parhon“ din București, 18 iulie 1950

La sfârșitul studiilor universitare (1950)

În ziua logodnei cu profesorul de limba română Benone Săvoiu
(Câmpulung-Muscel, 15 mai 1953)

Profesoară de matematică la Școala Pedagogică
din Câmpulung-Muscel (1953)

Cu Adrian, în Grădina Publică din Câmpulung-Muscel (1956)

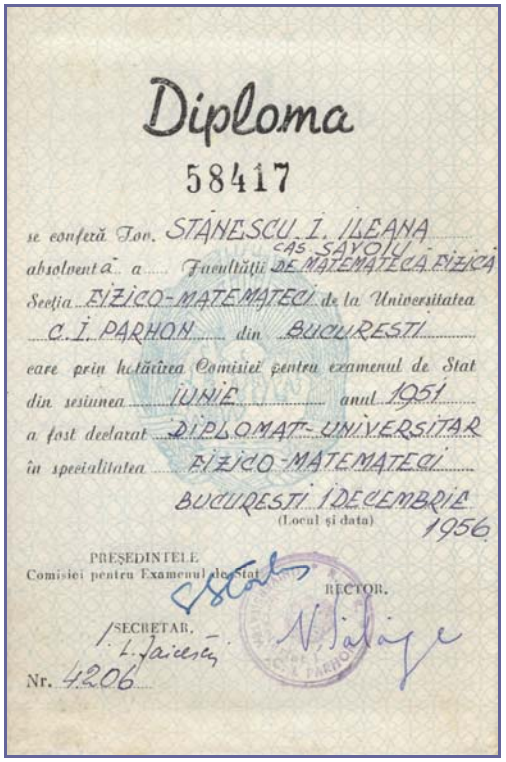

Diploma

58417

se conferă Tov. STĂNESCU I. ILEANA (CĂS SAVOIU)

absolventă a Facultății DE MATEMATECA FIZICĂ

Secția FIZICO-MATEMATECI de la Universitatea

C. I. PARHON din BUCUREȘTI

care prin hotărîrea Comisiei pentru examenul de Stat

din sesiunea IUNIE anul 1951

a fost declarat DIPLOMAT-UNIVERSITAR

în specialitatea FIZICO-MATEMATECI

BUCUREȘTI 1 DECEMBRIE 1956

(Locul și data)

PREȘEDINTELE Comisiei pentru Examenul de Stat

RECTOR.

SECRETAR.

Nr. 4206

Diplomat universitar în specialitatea fizico-matematici.
Diploma (1 decembrie 1956)

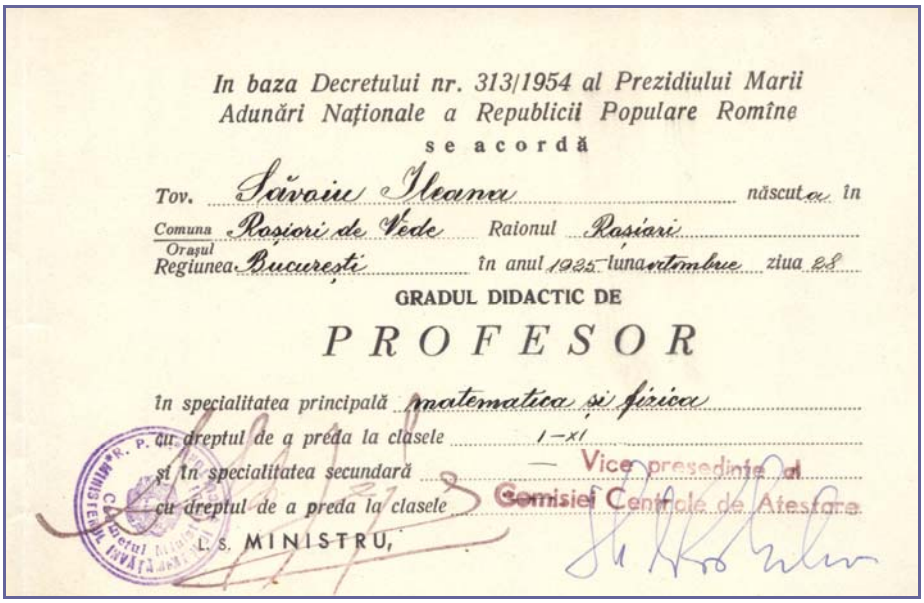

În baza Decretului nr. 313/1954 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

se acordă

Tov. Săvaiu Ileana născută în

Comuna Roșiori de Vede Raionul Roșiori

Orașul Regiunea București în anul 1925 luna septembrie ziua 28

GRADUL DIDACTIC DE

PROFESOR

în specialitatea principală matematica și fizica

cu dreptul de a preda la clasele I–XI

și în specialitatea secundară —

cu dreptul de a preda la clasele —

Vicepreședinte al Comisiei Centrale de Atestare

L. S. MINISTRU,

Acordarea gradului didactic de Profesor în specialitatea principală matematică și fizică (1957)

Școala Pedagogică Câmpulung-Muscel. Tabloul promoției 1959

Cu Adrian, alături de profesori ai Școlii Pedagogice Câmpulung-Muscel (1959)

Cu Adrian, în curtea Școlii Pedagogice Câmpulung-Muscel (1959)

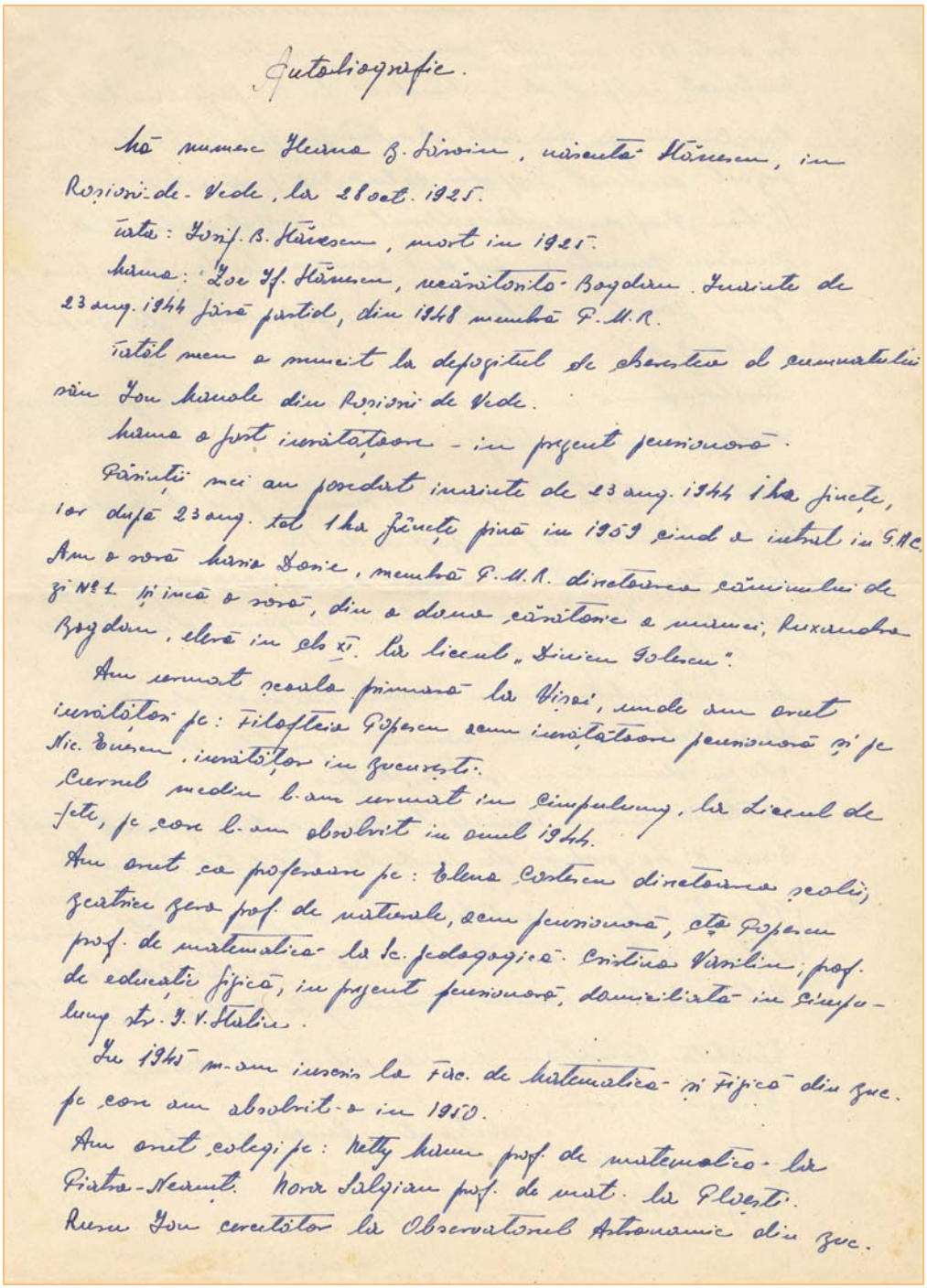

Autobiografie.

Mă numesc Elena Z. Sirion, născută Hănescu, în Roșiori-de-Vede, la 28 oct. 1925.

Tatăl: Gerg. B. Hănescu, mort în 1921.

Mama: Zoe Gh. Hănescu, născută Bogdan. Învățătoare de 23 aug. 1944 până pensie, din 1948 membră P.M.R.

Tatăl meu a murit la despăgubirea de eliberare al cumnatului său Ion Manole din Roșiori de Vede.

Mama a fost învățătoare - în prezent pensionară.

Părinții mei au posedat înainte de 23 aug. 1944 4 ha pământ, iar după 23 aug. tot 4 ha pământ până în 1959 când a intrat în G.A.C. Am o soră Maria Ionică, membră P.M.R. directoarea căminului de zi Nr. 1 și încă o soră, din a doua căsătorie a mamei, Roxandra Bogdan, elevă în cls. XI. la liceul „Dimitrie Golescu".

Am urmat școala primară la Vișani, unde am avut învățători pe: Filofteia Popescu acum învățătoare pensionară și pe Nic. Dumitrescu, învățător în București.

Cursul mediu l-am urmat în Câmpulung, la Liceul de fete, pe care l-am absolvit în anul 1944.

Am avut ca profesori pe: Elena Cârstescu directoarea școlii, Zoe Ștefănescu prof. de naturale, acum pensionară, Ștefan Popescu prof. de matematică la Sc. pedagogică Cristina Vasilescu, prof. de educație fizică, în prezent pensionară, domiciliată în Câmpulung str. I. V. Stalin.

În 1945 m-am înscris la Fac. de matematică și fizică din Buc. pe care am absolvit-o în 1950.

Am avut colegi pe: Betty Hanu prof. de matematică la Piatra-Neamț. Nora Salgian prof. de mat. la Slatina. Dumitru Ion cercetător la Observatorul Astronomic din Buc.

Autobiografie, pagina 1 (1960)

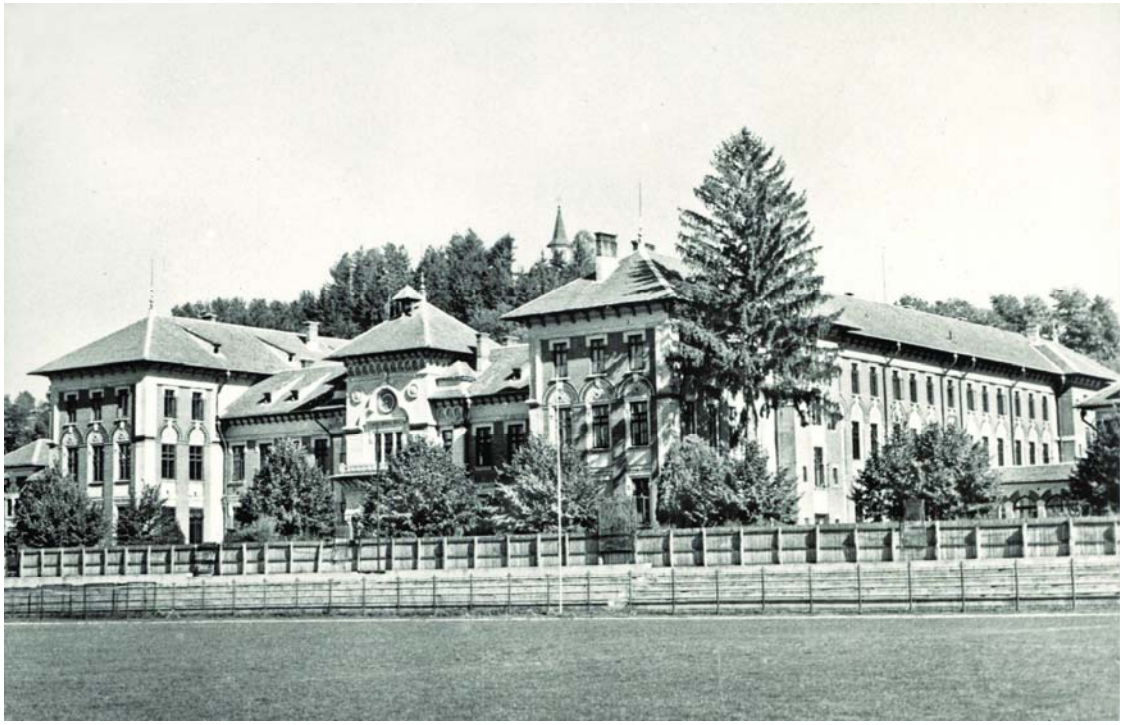

Școala Pedagogică din Câmpulung-Muscel, astăzi Colegiul Național Pedagogic „Carol I“.
Carte poștală ilustrată (1963)

Fotografie pe un tablou de promoție

Școala Pedagogică din Câmpulung-Muscel. Tabloul promoției 1964

ANUL VI B
LICEUL PEDAGOGIC CÎMPULUNG
PROMOȚIA 1966
CU PRIMĂVARA-N SUFLET CU TOȚII PĂȘIM
AZI PRAGUL LUMINII-N GRĂDINA ÎN FLOARE
REVEDERE în 1976
NOI MUGURII VIEȚII O SĂ-I ÎNGRIJIM
ÎN DRUMUL PORNIT AVÎNTAT CĂTRE SOARE.

Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel. Tabloul promoției 1966, anul VI B

Profesoara Ileana Săvoiu. Fotografie pe panoul Promoției 1964

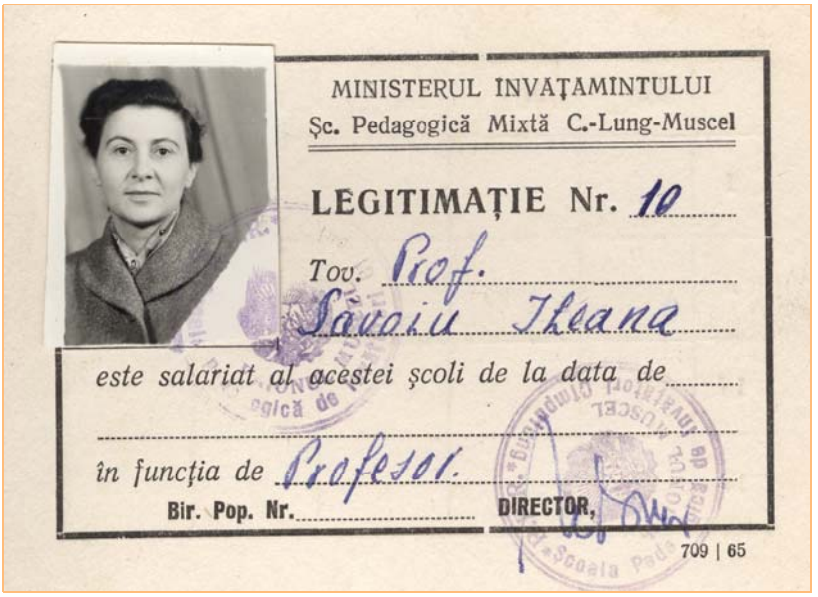
MINISTERUL INVAŢAMINTULUI
Şc. Pedagogică Mixtă C.-Lung-Muscel

LEGITIMAŢIE Nr. 10

Tov. Prof.
Săvoiu Ileana

este salariat al acestei şcoli de la data de .....

în funcţia de Profesor.

Bir. Pop. Nr. ..... DIRECTOR,

709 | 65

Legitimație de profesor

Profesoara Ileana Săvoiu.
Fotografie pe panoul unei promoții

Profesoara Ileana Săvoiu.
Fotografie pe panoul unei promoții

La defilarea de 1 Mai, cu elevele Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel (1967)

Responsabilă a comisiei metodice de matematică. Alături de colegii de catedră, prof. Lucia Manolescu și prof. Radu Horia (Liceul Pedagogic Câmpulung-Muscel, 1967)

Împreună cu profesoarele Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel, la sărbătorirea centenarului şcolii 1867-1967 (octombrie 1967)

Profesorii Liceului Pedagogic Câmpulung-Muscel, la sărbătorirea centenarului școlii 1867-1967 (octombrie 1967)

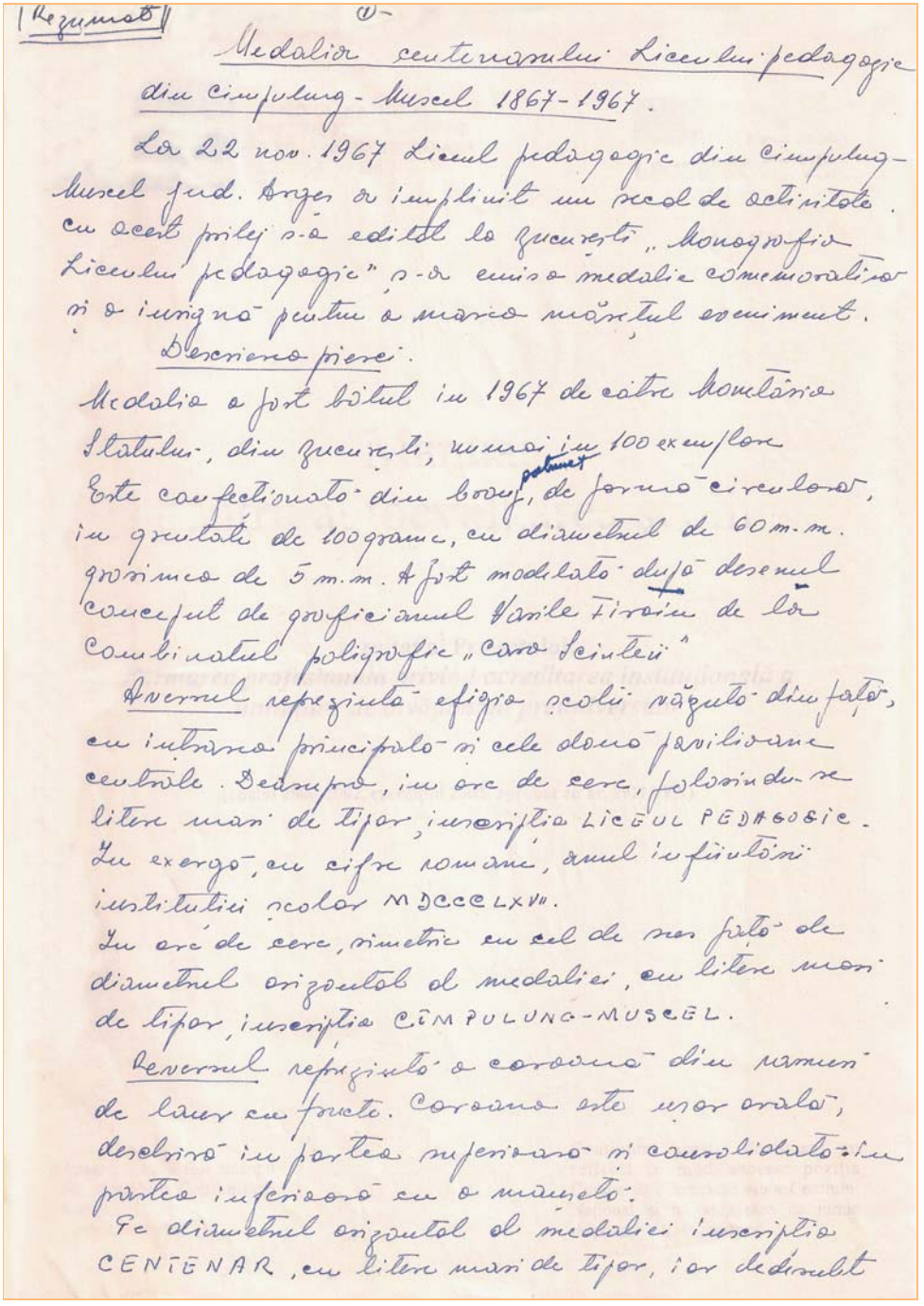

Rezumat

Medalia centenarului Liceului pedagogic din Cîmpulung-Muscel 1867-1967.

La 22 nov. 1967 Liceul pedagogic din Cîmpulung-Muscel jud. Argeș a împlinit un secol de activitate. Cu acest prilej s-a editat la București „Monografia Liceului pedagogic" și s-a emis o medalie comemorativă și o ștampilă pentru a marca măreștul eveniment.

Descrierea piesei.

Medalia a fost bătută în 1967 de către Monetăria Statului, din București, numai în 100 exemplare. Este confecționată din bronz patinat, de formă circulară, în greutate de 100 grame, cu diametrul de 60 m.m. grosimea de 5 m.m. A fost modelată după desenul conceput de graficianul Vasile Tirăiu de la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

Aversul reprezintă efigia școlii văzută din față, cu intrarea principală și cele două pavilioane centrale. Deasupra, în arc de cerc, folosindu-se litere mari de tipar, inscripția LICEUL PEDAGOGIC. În exergă, cu cifre romane, anul înființării instituției școlare MDCCCLXVII.

În arc de cerc, simetric cu cel de mai sus de diametrul orizontal al medaliei, cu litere mari de tipar, inscripția CÎMPULUNG-MUSCEL.

Reversul reprezintă o coroană din ramuri de laur cu fructe. Coroana este ușor ovală, deschisă în partea superioară și consolidată în partea inferioară cu o mănușă.

Pe diametrul orizontal al medaliei inscripția CENTENAR, cu litere mari de tipar, iar deasupra

„Medalia centenarului Liceului Pedagogic din Câmpulung-Muscel, 1867-1967", rezumat, pagina 1. Comunicare susținută în cadrul filialei locale a Societății Numismatice Române (1986)

Dansând „Hora Unirii“ în curtea școlii
(Liceul Pedagogic din Câmpulung-Muscel, 24 Ianuarie 1968)

Sărbătorind ziua de 8 Martie, alături de colegii de cancelarie
(Liceul Pedagogic din Câmpulung-Muscel, 1968)

Profesoara Ileana Săvoiu. Fotografie pe un tablou de promoție

Lecție de matematică la anul al III-lea
(Liceul Pedagogic din Câmpulung-Muscel, 1969)

I. Se consideră o prismă patrulateră dreaptă cu latura bazei $AB = a$ și înălțimea $BB' = 2a$. În planul $BCC'B'$ se duce o semidreaptă BE, care face cu BC un unghi de $45°$. ($E \in CC'$), iar în planul $ABB'A'$ o semidreaptă BF, care face cu AB un unghi de $45°$. ($F \in AA'$).

1. Să se demonstreze după ce figură planul determinat de dreptele BE și BF taie prisma.

2. Să se afle aria secțiunii obținute.

3. Ce devine secțiunea dacă $BB' = a$.

II. Se așează triunghiul ABC ($AB = AC = BC = 12$ cm) cu latura BC în planul P, astfel încât să formeze cu acesta un unghi de $30°$, iar distanța de la punctul A la planul P este $AA' = 3\sqrt{3}$. Să se afle distanța de la punctul A' la planul determinat de ΔABC.

III. Fără a rezolva ecuația $ax^2 - (a+b)x + b = 0$, să se precizeze ce fel de rădăcini are.

IV. Se dă expresia $\dfrac{1}{(a-1)^n - (a-1)^{n+1}}$ $(n \in N)$.

a) să se afle valoarea numerică pentru $a = -\frac{1}{2}$; $n = 3$.

b) - dacă $n = 0$, să se precizeze pentru ce valori ale lui a expresia este negativă.

c) - să se determine valorile lui a pentru care expresia nu are sens.

Subiect de matematică redactat de Ileana Săvoiu

Absolvenții anului V A, alături de profesorii lor (Liceul Pedagogic din Câmpulung-Muscel, 1969)

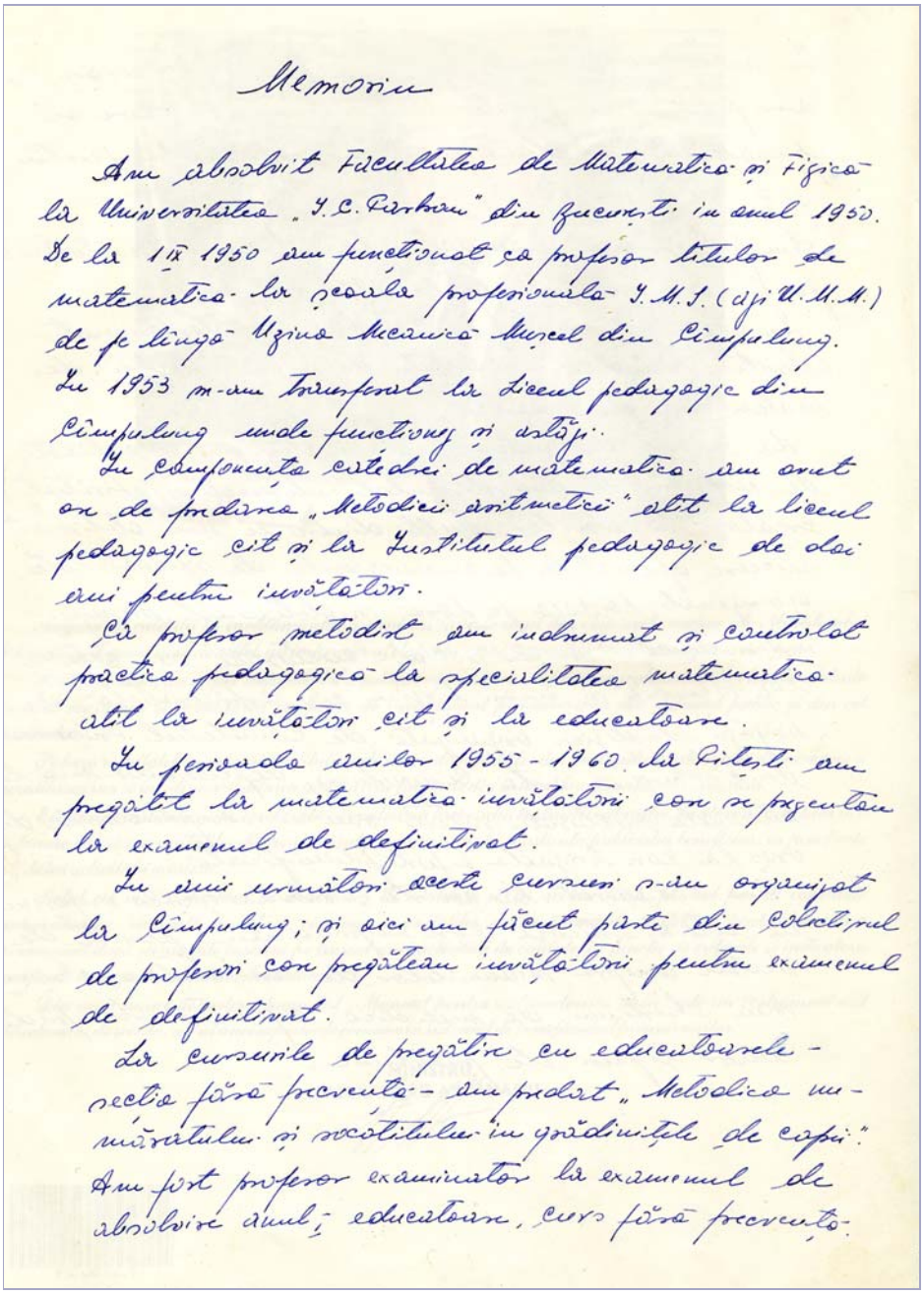

Memoriu

Am absolvit Facultatea de Matematică și Fizică la Universitatea „I.C. Parhon" din București în anul 1950. De la 1 IX 1950 am funcționat ca profesor titular de matematică la școala profesională I.M.I. (azi U.M.M.) de pe lângă Uzina Mecanică Mușcel din Câmpulung. În 1953 m-am transferat la Liceul pedagogic din Câmpulung unde funcționez și astăzi.

În componența catedrei de matematică am avut un de îndrumare „Metodici aritmetici" atât la liceul pedagogic cât și la Institutul pedagogic de doi ani pentru învățători.

Ca profesor metodist am îndrumat și controlat practica pedagogică la specialitatea matematică atât la învățători cât și la educatoare.

În perioada anilor 1955 - 1960 la Pitești am pregătit la matematică învățători cari se prezentau la examenul de definitivat.

În anii următori aceste cursuri s-au organizat la Câmpulung; și aici am făcut parte din colectivul de profesori cari pregăteau învățători pentru examenul de definitivat.

La cursurile de pregătire cu educatoarele - secția fără frecvență - am predat „Metodica mișcării și recreației în grădinițele de copii".

Am fost profesor examinator la examenul de absolvire al; educatoare, curs fără frecvență.

Memoriu de activitate, fila 1 (1970)

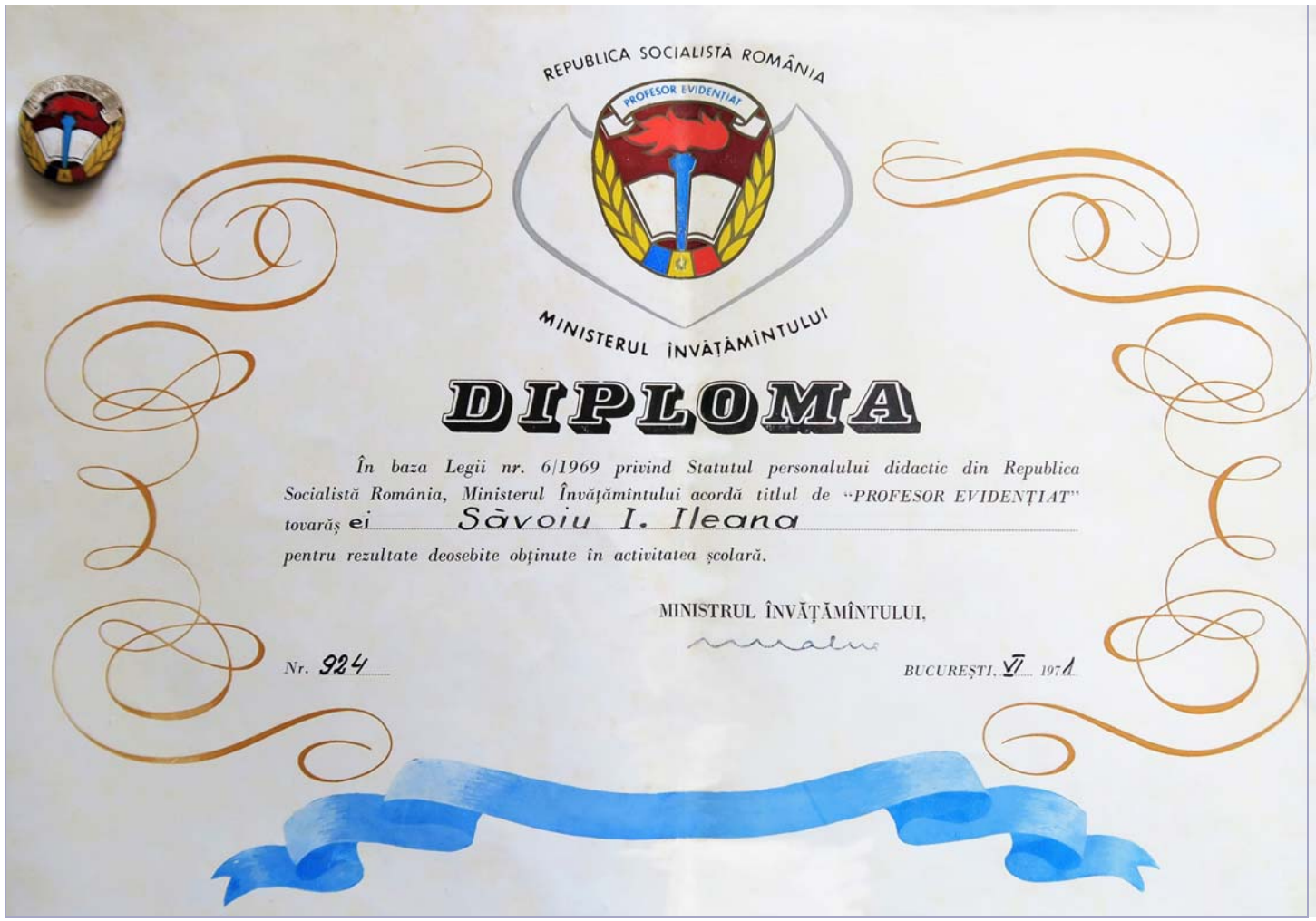

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

PROFESOR EVIDENȚIAT

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

DIPLOMA

În baza Legii nr. 6/1969 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, Ministerul Învățământului acordă titlul de "PROFESOR EVIDENȚIAT"

tovarăș ei Săvoiu I. Ileana

pentru rezultate deosebite obținute în activitatea școlară.

MINISTRUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI,

Nr. 924

BUCUREȘTI, VI *1971*

Diploma „Profesor evidențiat“, semnată de ministrul învățământului Mircea Malița (1 iunie 1971)

Elevele anului I C, secția educatoare. Profesor-diriginte Ileana Săvoiu. Liceul Pedagogic din Câmpulung-Muscel, 1971

În costum național din Muscel la sărbătoarea
„Memoria Argeșului“.
Liceul Pedagogic din Câmpulung-Muscel, 28 mai 1972

Împreună cu Niculina Gâdiuță (stânga) și Elena Nițescu,
prietene și colege de cancelarie, la sărbătoarea
„Memoria Argeșului“. Câmpulung-Muscel, 28 mai 1972

Cu elevele sale, alături de prof. Niculina Gâdiuță, în costume naționale.
Câmpulung-Muscel, 28 mai 1972

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Se atestă că

prin Decretul prezidențial
nr. 106
din 28 iunie 1974

i-a conferit

Medalia Muncii

Tov. Ileana I.Săvoiu
profesoară la Liceul
pedagogic Cîmpulung,
jud.Argeș

Secretarul
Consiliului de Stat

Medalia Muncii conferită prin Decret prezidențial (28 iunie 1974)

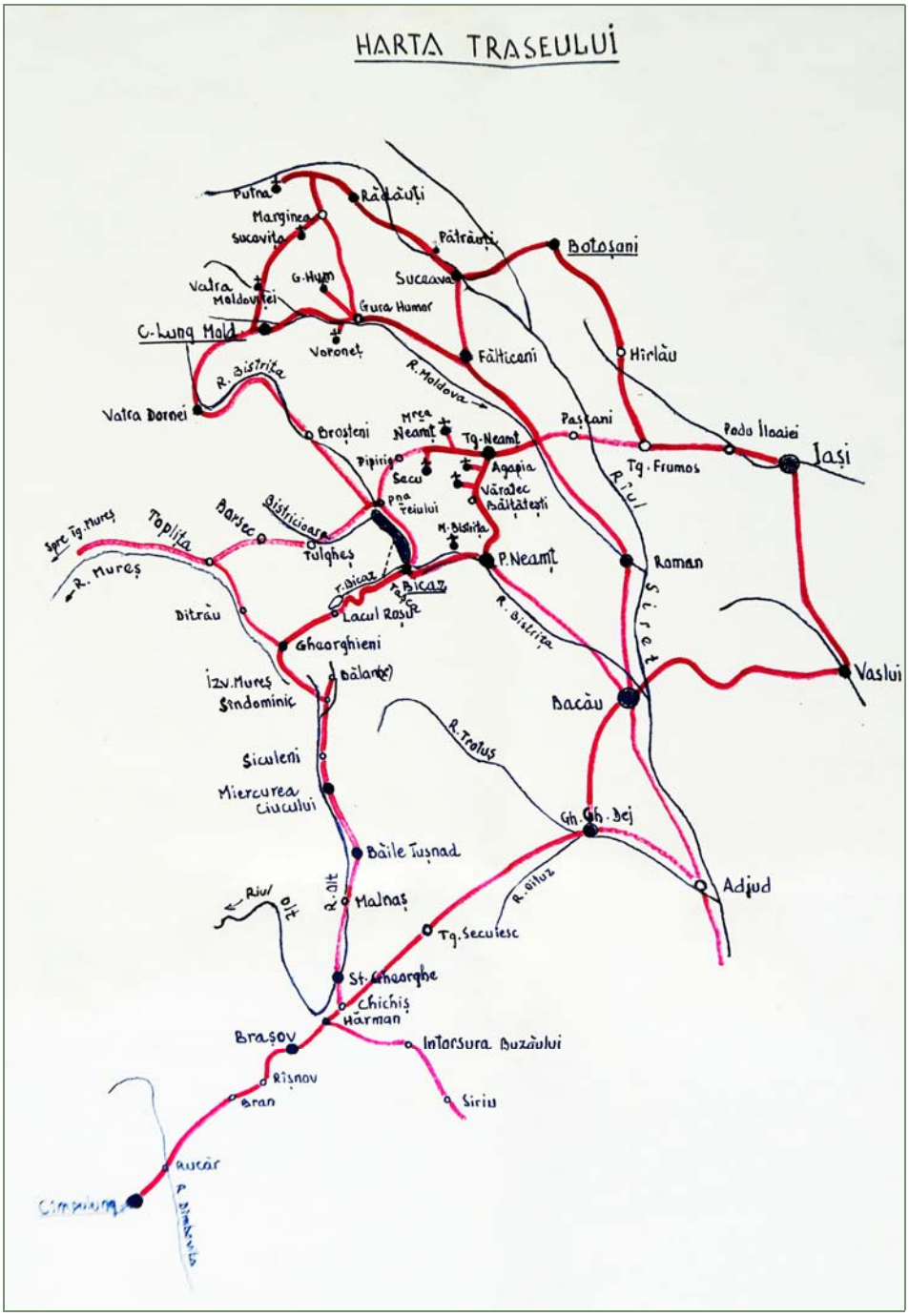

Excursia organizată cu eleve ale Liceului Pedagogic din Câmpulung-Muscel.
Harta traseului din caietul de excursie al Ilenei Săvoiu (1975)

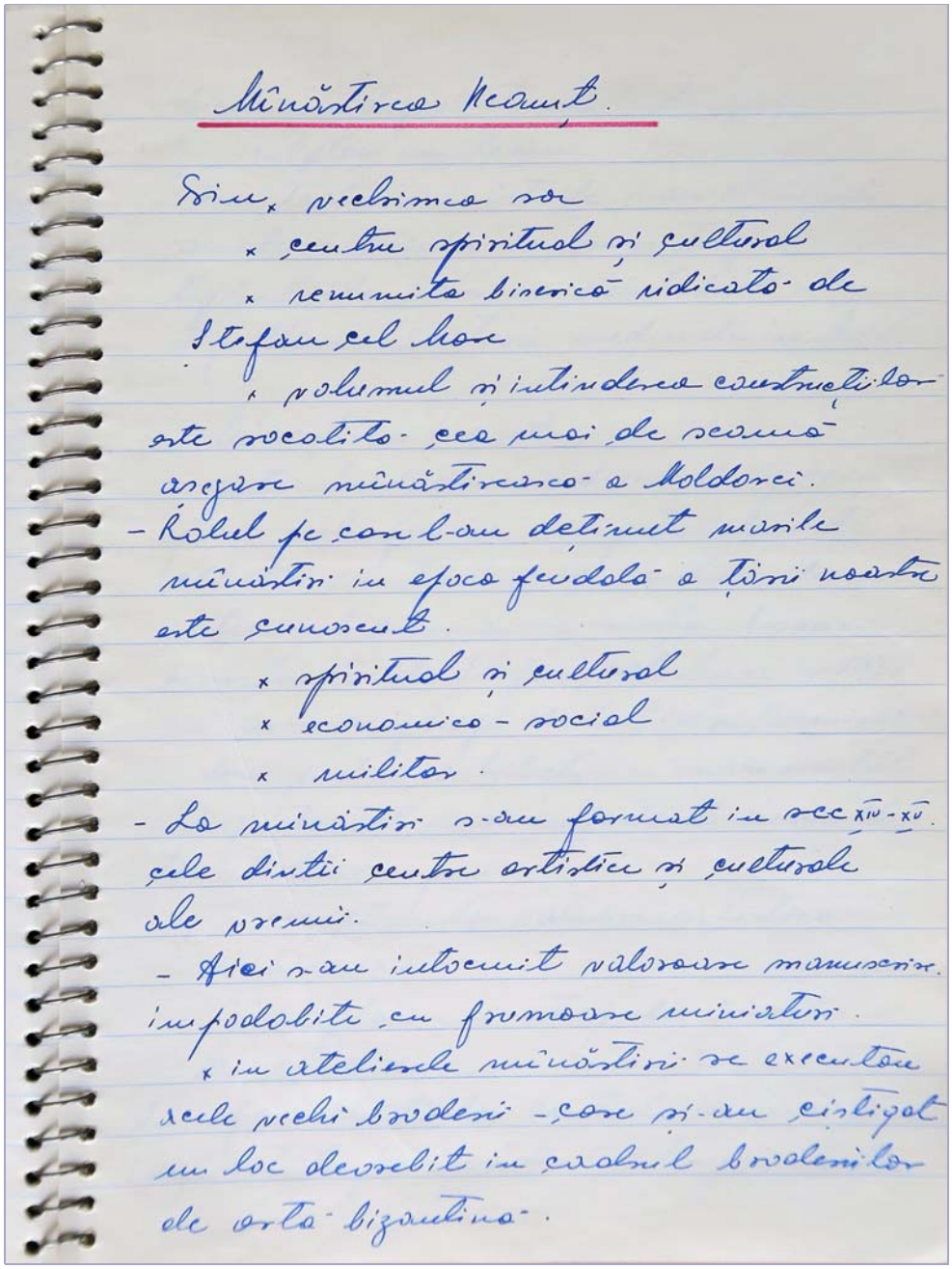

Mănăstirea Neamț.

Este x vechimea sa
x centru spiritual și cultural
x renumita biserică ridicată de Ștefan cel Mare
x volumul și întinderea construcțiilor este socotită cea mai de seamă arhitectură mănăstirească a Moldovei.
- Rolul pe care l-au deținut marile mănăstiri în epoca feudală a țării noastre este cunoscut.
x spiritual și cultural
x economico - social
x militar.
- La mănăstiri s-au format în sec XIV - XV cele dintâi centre artistice și culturale ale vremii.
- Aici s-au întocmit valoroase manuscrise împodobite cu frumoase miniaturi.
x în atelierele mănăstirii se executau acele vechi broderii - care și-au câștigat un loc deosebit în cadrul broderiilor de artă bizantină.

Notații despre Mânăstirea Neamț în caietul de excursie (1975)

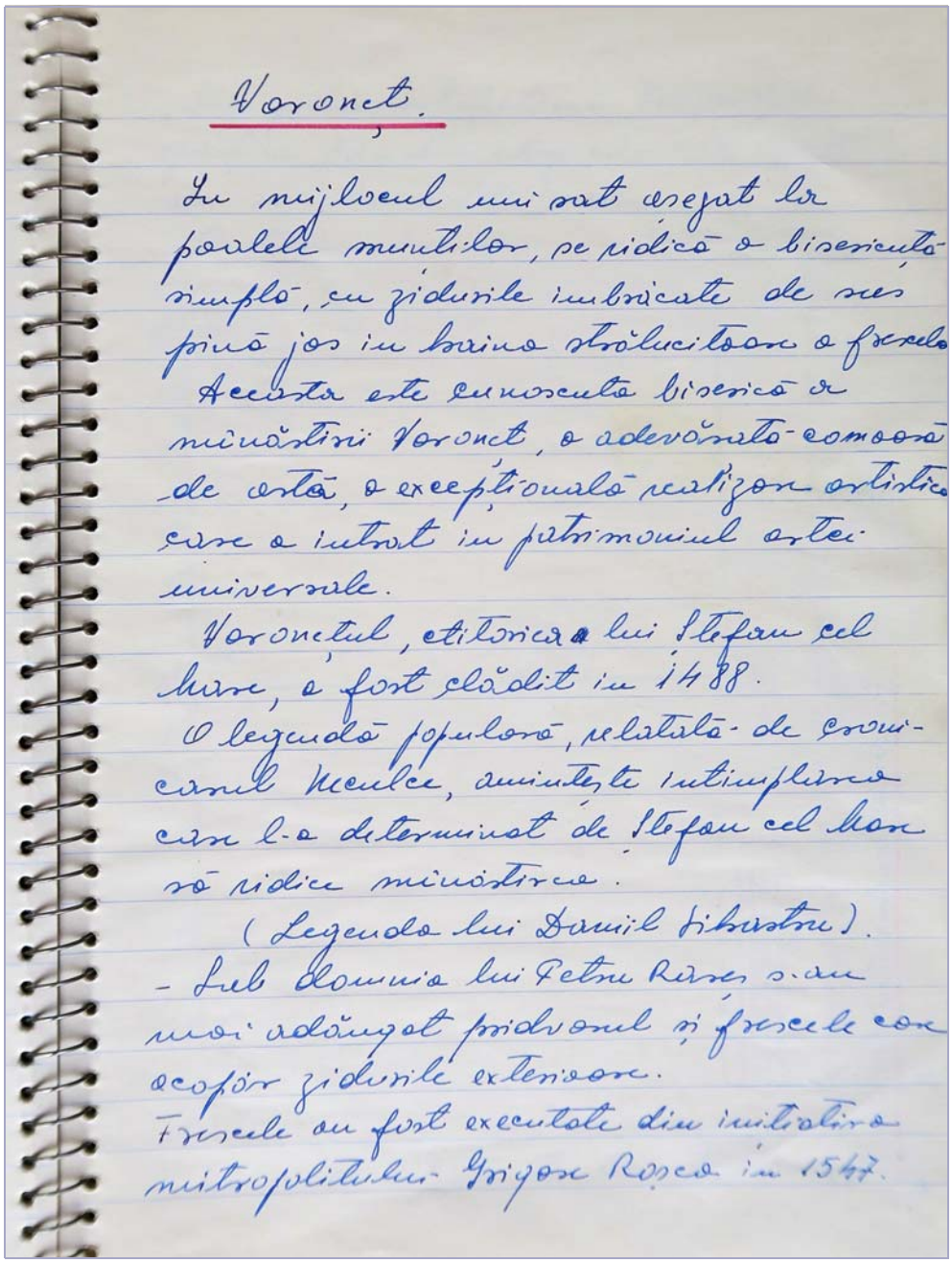

Voroneț.

În mijlocul unui sat așezat la poalele munților, se ridică o bisericuță simplă, cu zidurile îmbrăcate de sus până jos în brâie strălucitoare de frescă.

Aceasta este cunoscuta biserică a mănăstirii Voroneț, o adevărată comoară de artă, o excepțională realizare artistică care a intrat în patrimoniul artei universale.

Voronețul, ctitorica lui Ștefan cel Mare, a fost clădit în 1488.

O legendă populară, relatată de cronicarul Neculce, amintește întâmplarea care l-a determinat pe Ștefan cel Mare să ridice mănăstirea.

(Legenda lui Daniil Sihastru).

- Sub domnia lui Petru Rareș s-au mai adăugat pridvorul și frescele care acoperă zidurile exterioare.

Frescele au fost executate din inițiativa mitropolitului Grigore Roșca în 1547.

Notații despre Mânăstirea Voroneț în caietul de excursie (1975)

Promoția 1975 și profesorii ei. Liceul Pedagogic din Câmpulung-Muscel

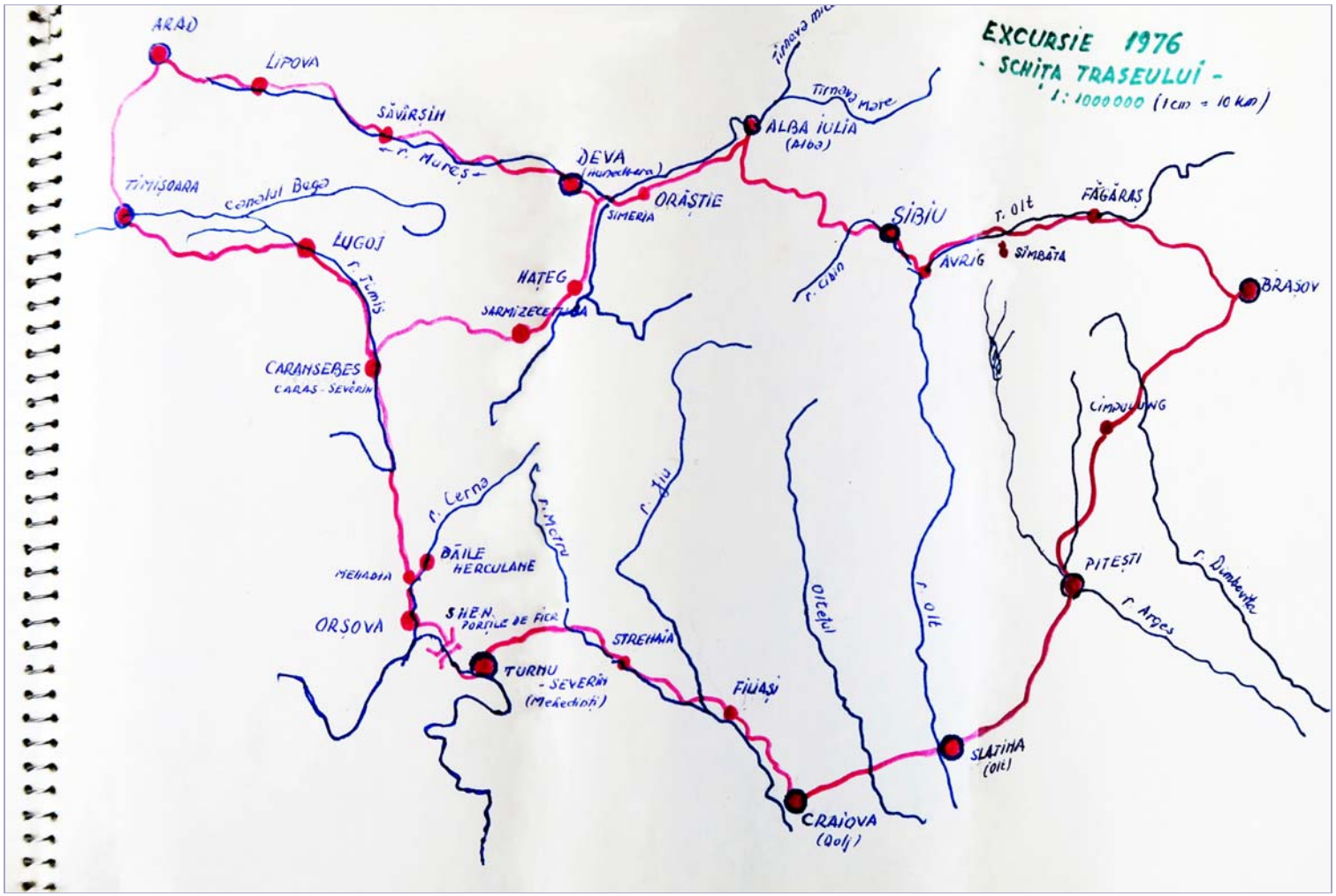

Excursia organizată cu eleve ale Liceului Pedagogic din Câmpulung-Muscel.
Harta traseului din caietul de excursie al Ilenei Săvoiu (1976)

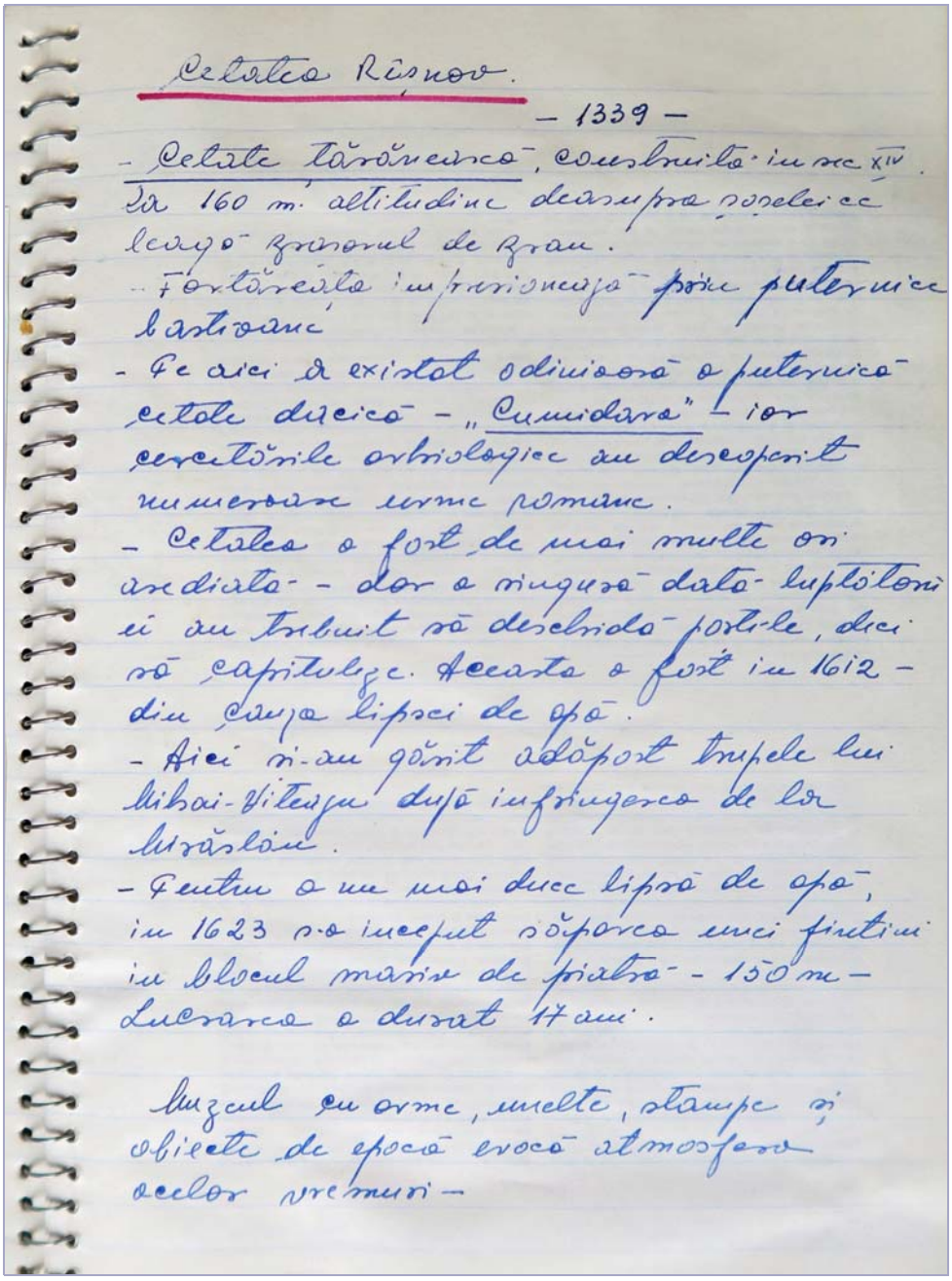

Cetatea Râșnov.

– 1339 –

- Cetate țărănească, construită în sec XIV. Pe 160 m. altitudine deasupra șoselei ce leagă Brașovul de Bran.
- Fortăreața înfrățișează două puternice bastioane
- Se știe că a existat odinioară o puternică cetate dacică – „Cumidava" – iar cercetările arheologice au descoperit numeroase urme romane.
- Cetatea a fost de mai multe ori asediată – dar a rămas dată luptătorii ei au știut să deschidă porțile, deci să capituleze. Aceasta a fost în 1612 – din cauza lipsei de apă.
- Aici și-au găsit adăpost trupele lui Mihai-Viteazul după înfrângerea de la Șurănești.
- Pentru a nu mai duce lipsă de apă, în 1623 s-a început săparea unei fântâni în blocul masiv de piatră – 150 m – Lucrarea a durat 17 ani.

Muzeul cu arme, unelte, stampe și obiecte de epocă evocă atmosfera acelor vremuri –

Notații despre Cetatea Râșnov în caietul de excursie (1976)

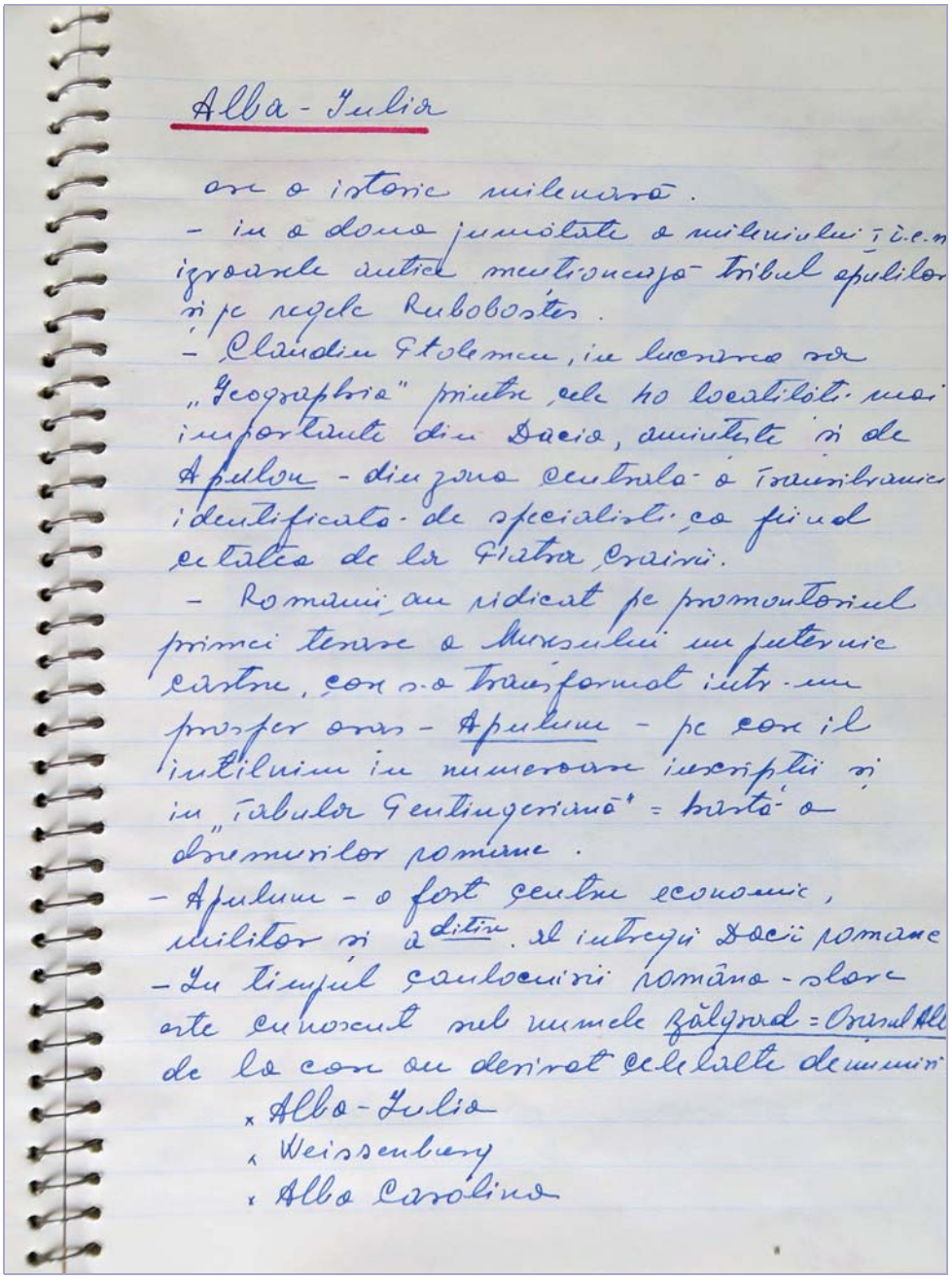

Alba - Iulia

ora o istorie milenară.
- în o dună jumătate a mileniului I î.e.n
ignoranta antică menționează tribul apulilor
și pe regele Rubobostes.
- Claudiu Ptolemeu, în lucrarea sa
„Geografia" printre cele 40 localități mai
importante din Dacia, amintește și de
Apulon - din zona centrală a Transilvaniei
identificată de specialiști ca fiind
situată de la Piatra Craiului.
- Romanii au ridicat pe promontoriul
primei terase a Mureșului un puternic
castru, care s-a transformat într-un
prosper oraș - Apulum - pe care îl
întâlnim în numeroase inscripții și
în „Tabula Peutingeriană" = hartă a
drumurilor romane.
- Apulum - o fost centru economic,
militar și a ditiv. al întregii Dacii romane
- În timpul ocupației romăno - slave
arte cunoscut sub numele gălgrad = Orașul Al
de la care au derivat celelalte denumiri
× Alba - Iulia
× Weissenburg
× Alba Carolina

Notații despre Alba Iulia în caietul de excursie (1976)

„Am fost în vacanța de primăvară la București:
11.04 -16.04.“ *(Jurnalul Laurei. 1981-1985).*
Cu Laura în Cișmigiu, aprilie 1981

„Am plimbat-o pe Laura în Cişmigiu în două după-amieze;
am mers pe alei câte două ore, cu odihnă de maxim 15 minute.“
(Jurnalul Laurei. 1981-1985). Cu Laura în Cişmigiu, aprilie 1981

„A privit câinii-lup, de toate mărimile şi vârstele, şi toți câinii purtați în lesă de stăpânii lor. Fiecare era *ham.*“, *Jurnalul Laurei (1981-1985).* Cu Laura în Cișmigiu, aprilie 1981

Laura în perioada când se redacta jurnalul. Câmpulung-Muscel, decembrie 1981

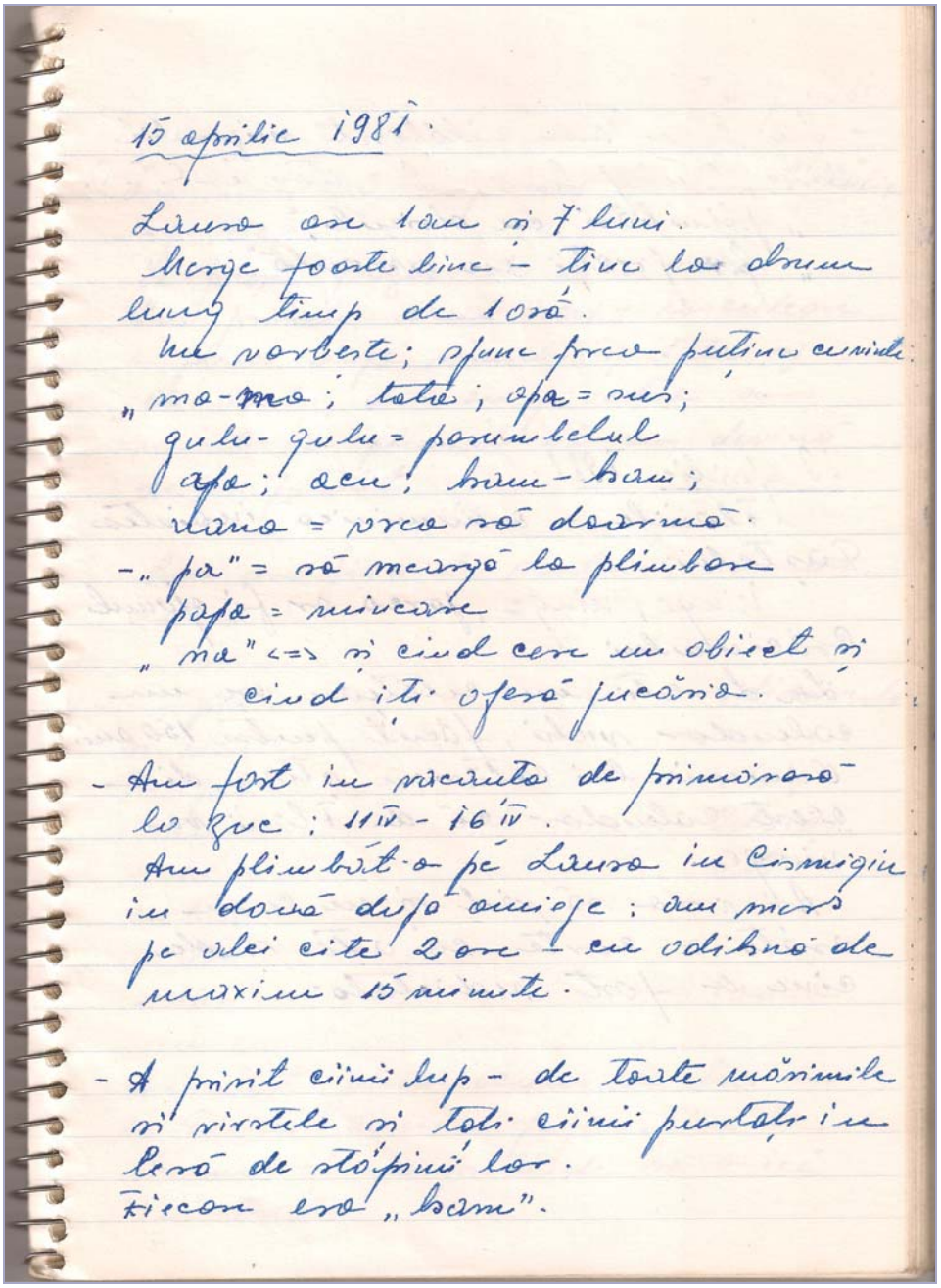

15 aprilie 1981.

Laura are 1 an și 7 luni.
Merge foarte bine – bine la drum
lung timp de 1 oră.
Ne vorbește; știe prea puține cuvinte:
„ma-ma"; tată; apa = sus;
gulu-gulu = porumbelul
apa; acu; bam-bam;
nana = vrea să doarmă.
– „pa" = să meargă la plimbare
papa = mâncare
„na" <=> și când cere un obiect și
când îți oferă jucăria.

– Am fost în vacanță de primăvară
la Iași: 11 IV – 16 IV.
Am plimbat-o pe Laura în Cismigiu
în două după amiezi; am mers
pe alei cîte 2 ore – cu odihnă de
maxim 15 minute.

– A prins cîinii lup – de toate mărimile
și rasele și toți cîinii purtați în
lesă de stăpînii lor.
Fiecare era „bam".

Jurnalul Laurei (1981-1985). Prima pagină: 15 aprilie 1981

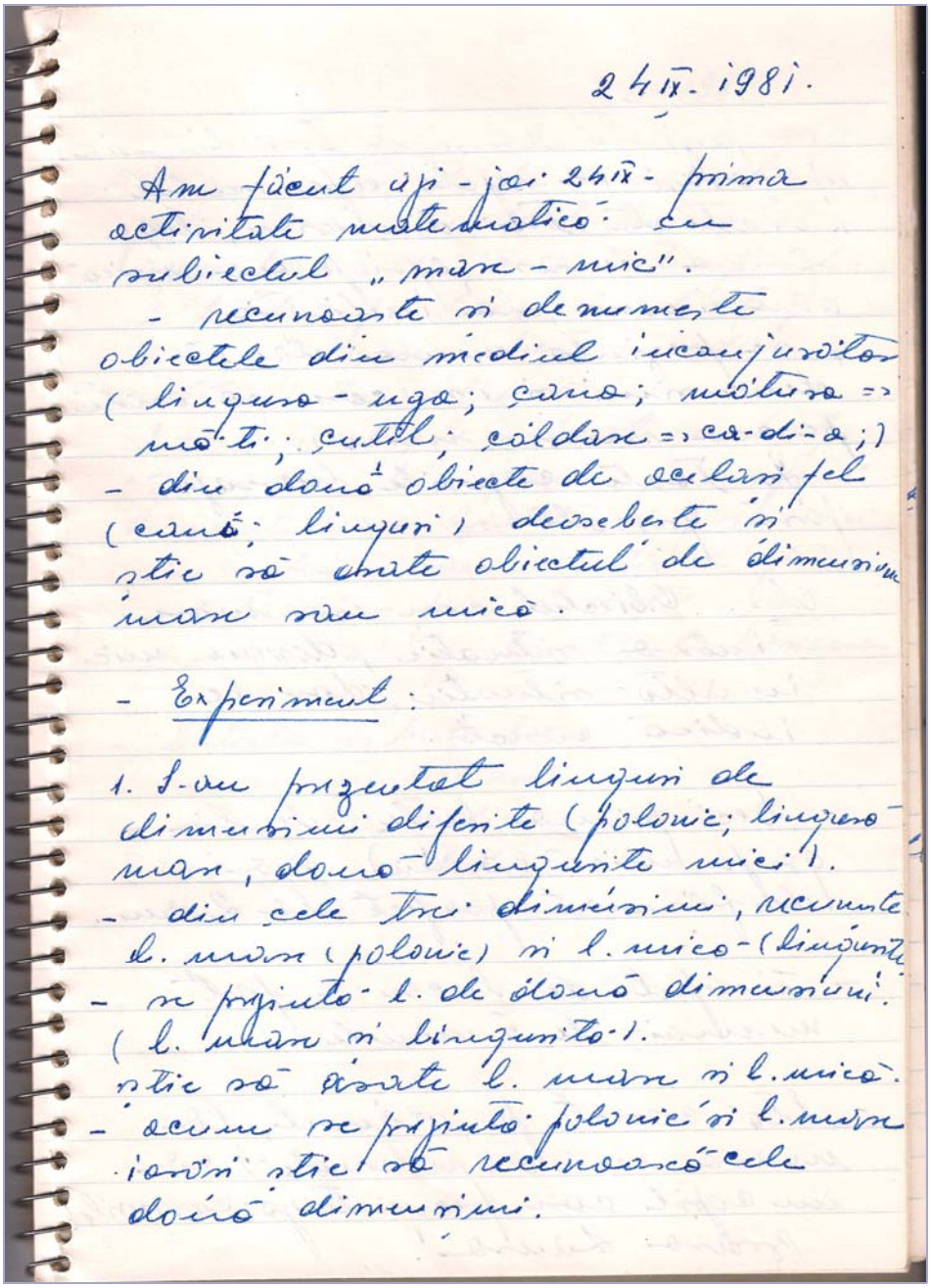

24 IX. 1981.

Am făcut ieri - joi 24 IX - prima activitate matematică cu subiectul „mare - mic".
- recunoaște și denumește obiectele din mediul înconjurător (linguriță - lingură; cană; mătură => mă-tu; cuțit; căldare => că-di-e;)
- din două obiecte de același fel (cană; linguri) deosebește și știe să arate obiectul de dimensiune mare sau mică.

- Experiment:

1. I-am prezentat linguri de dimensiuni diferite (polonic; lingură mare, două lingurițe mici).
- din cele trei dimensiuni, recunoaște l. mare (polonic) și l. mică (lingurița)
- se pricepe l. de două dimensiuni. (l. mare și lingurița).
știe să arate l. mare și l. mică.
- acum se pricepe polonicul și l. mare ieșiri știe să recunoască cele două dimensiuni.

Jurnalul Laurei (1981-1985). Consemnarea primei activități matematice: 24 septembrie 1981

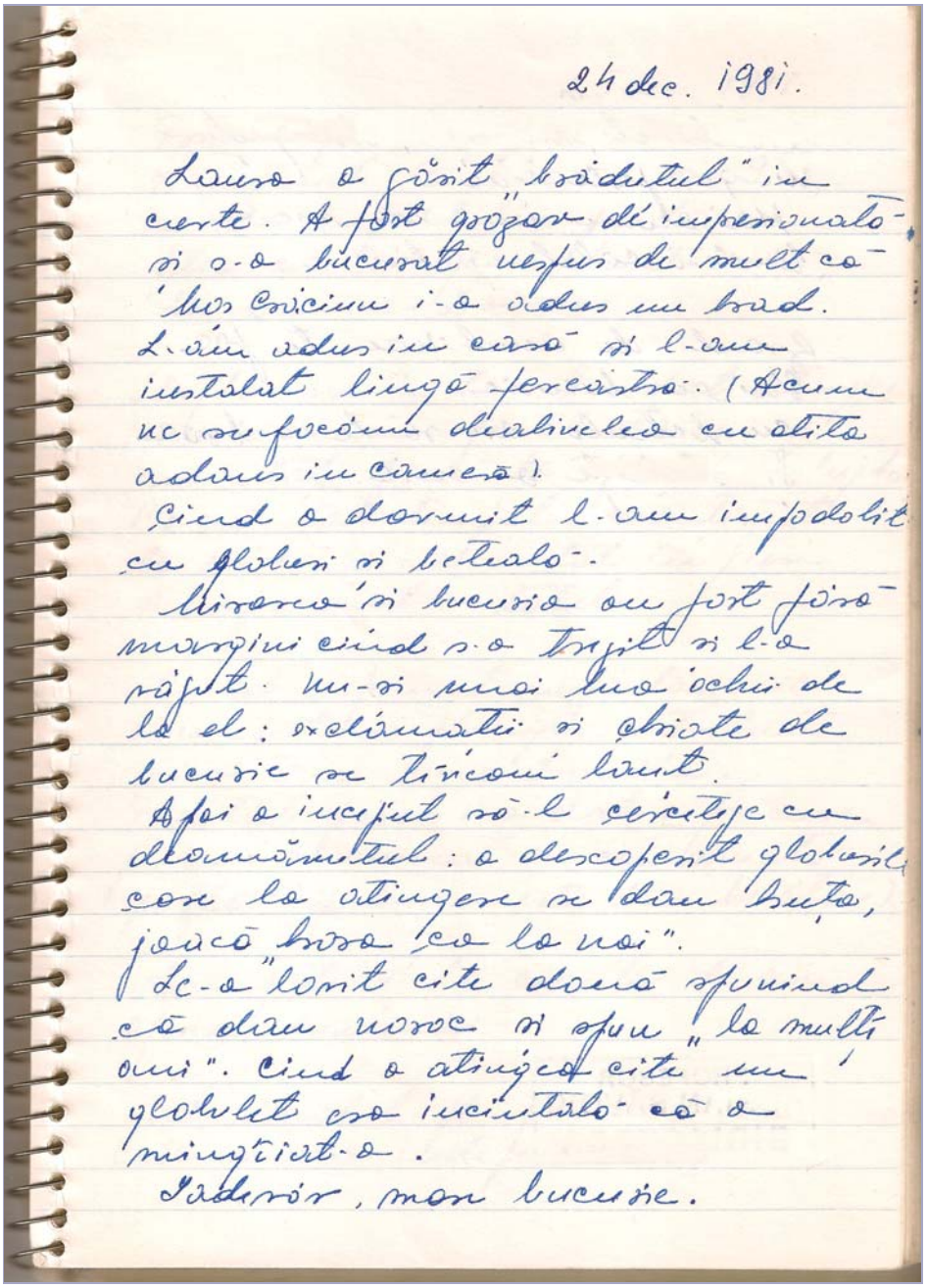

24 dec. 1981.

Laura a găsit „brădetul" în curte. A fost grozav de impresionată și o-a bucurat nespus de mult că 'Mos Crăciun i-a adus un brad. L-am adus în casă și l-am instalat lângă fereastră. (Acum ne sufocăm dealtcum cu altul adus în casă).

Când a dormit l-am împodobit cu globuri și beteală.

Bucuria și bucuria au fost fără margini când s-a trezit și l-a văzut. Îi-și mai luau ochii de la el: exclamații și țipete de bucurie se țineau lanț.

Apoi a început să-l circule cu dumănătul: a descoperit globurile care la atingere se dau bute, jucă bine ca la noi".

L-a „lovit cîte două spunând că dau noroc și spun „la mulți ani". Când a atins cîte un globuleț cu încântată că a mișcat-o.

Îndrăgostiți, mor bucurie.

Jurnalul Laurei (1981-1985). Ajunul Crăciunului: 24 decembrie 1981

Laura și Irina în anii redactării jurnalului.
Câmpulung-Muscel, decembrie 1981

Laura și Irina în perioada redactării jurnalului.
Câmpulung-Muscel, decembrie 1981

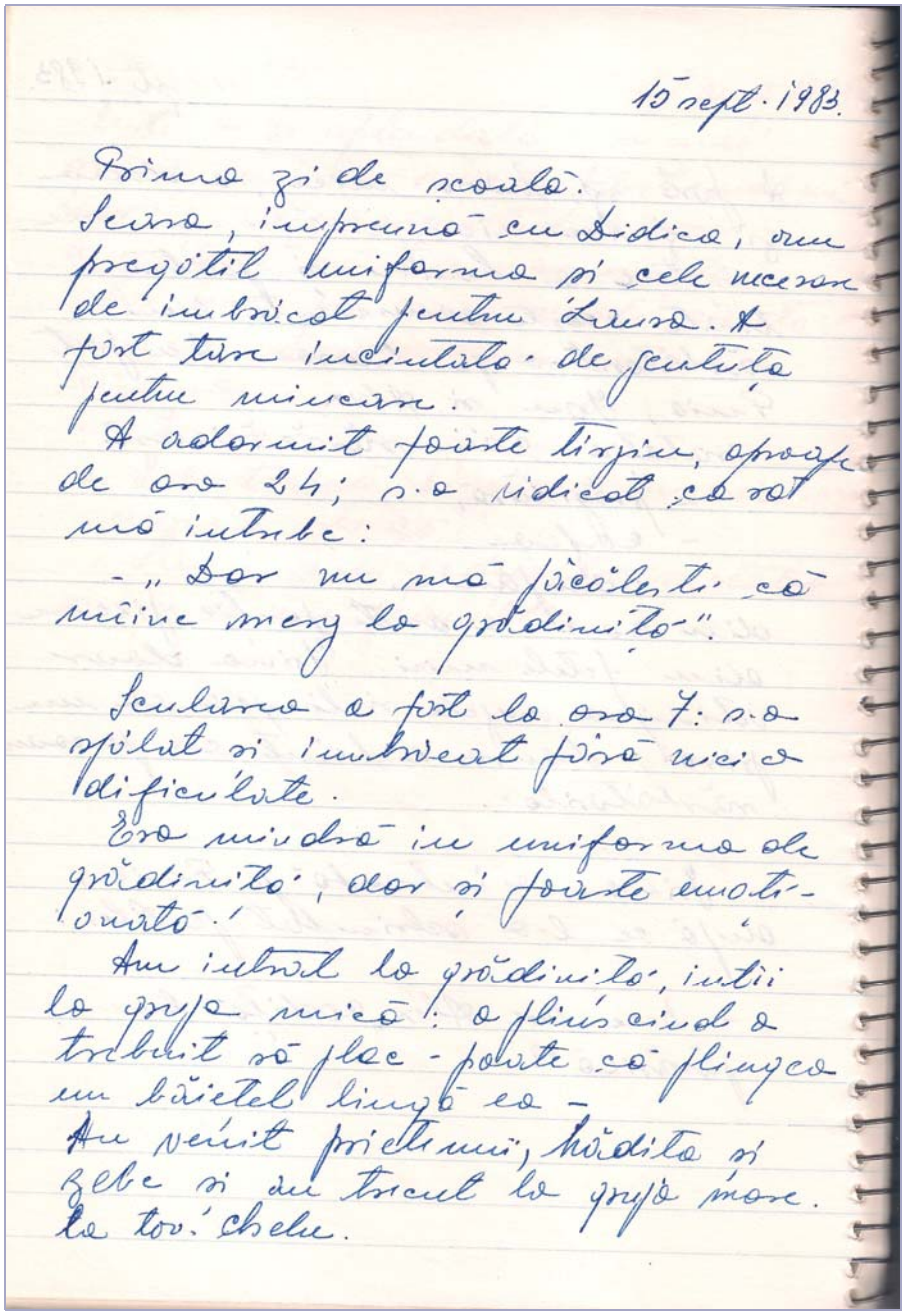

15 sept. 1983.

Prima zi de școală.
Seara, împreună cu Didica, am pregătit uniforma și cele necesare de îmbrăcat pentru Laura. A fost tare încântată de ființa pentru mâncare.
A adormit foarte târziu, aproape de ora 24; s-a ridicat și tot mă întreba:
- „Dar nu mă păcălești că mâine merg la grădiniță".

Sculatul a fost la ora 7: s-a spălat și îmbrăcat fără nici o dificultate.
Era mirată în uniforma de grădiniță, dar și foarte emoționată.
Am intrat la grădiniță, întâi la grupa mică: o plângeau toți și țipau - parcă ca plângea un băiețel lângă ea -
Au venit prichindeii, hărdăul și zebe și au trecut la grupa mare. La tov. Chelu.

Jurnalul Laurei (1981-1985).
Prima zi la grădinița din Câmpulung-Muscel: 15 septembrie 1983

Casa din Câmpulung-Muscel, str. Parcul Mirea nr. 11,
în care Ileana Săvoiu a locuit între 1964 și 1994

„Casa a fost construită prin strădania soților Benone și Ileana Săvoiu, profesori din Câmpulung. Placa s-a așezat de fiul lor Adrian Săvoiu întru cinstirea memoriei acestora și în semn de respect filial pentru truda părinților.“

Plăci pe casa din Câmpulung-Muscel

Cuprins

Profesoara Ileana Săvoiu: treptele unei vieți……5
Ileana Săvoiu: repere cronologice……9
Notă asupra ediției…….....13
Jurnalul Laurei…….....15
Anul 1981……...15
Anul 1982……...26
Anul 1983……...32
Anul 1985……...42
Fotografii şi documente……43

24 decembrie 1981

Laura a găsit „brăduțul“ în curte. A fost grozav de impresionată şi s-a bucurat nespus de mult că Moş Crăciun i-a adus un brad. L-am adus în casă şi l-am instalat lângă fereastră. (Acum ne sufocăm de-a binelea cu atâta adaos în cameră.)

Când a dormit l-am împodobit cu globuri şi beteală. Mirarea şi bucuria au fost fără margini când s-a trezit şi l-a văzut. Nu-şi mai lua ochii de la el: exclamații şi chiote de bucurie se țineau lanț. Apoi a început să-l cerceteze cu de-a amănuntul: a descoperit globurile, care la atingere se dau huța, joacă „hora ca la noi“. Le-a lovit câte două spunând că dau noroc şi spun „La mulți ani!“ Când o atingea câte un globuleț, era încântată că a mângâiat-o.

În adevăr, mare bucurie!

Ileana Săvoiu, *Jurnalul Laurei. 1981-1985*

ISBN 978-606-998-058-3